

[4th December 1954]

MR. SPEAKER :—“ Is the hon. Member pressing his adjournment motion? ”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ I am not pressing it.”

III.—ANNOUNCEMENT BY THE HON. SPEAKER

MESSAGE FROM THE GOVERNOR.

MR. SPEAKER :—“ I have to announce to the House that I have received the following message, dated the 1st December 1954 from the Governor of Madras :—

‘ In pursuance of Article 207, Clause (1) read with Article 199, Clause (1), sub-clause (a) of the Constitution of India, I, Sri Prakasa, Governor of Madras, hereby give my recommendation to the introduction in the Madras Legislative Assembly of the Madras General Sales Tax (Third Amendment) Bill, 1954. ’ ”

IV.—DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS—cont.

MR. SPEAKER :—“ Now the hon. Member Sri S. Thinakarasami Thevar will continue his speech.”

* SRI S. THINAKARASAMY THEVAR :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நேற்றையதினம் ஒரு சில நிமிஷங்கள் கவர்னர் பிரசங்கத்தை ஆதரித்துப் பேசியபோது, புதுச்சேரி பகுதிகள் விடுதலை பெற்ற விஷயமாகவும், அவ்விடுதலை இத்தேசத்தின் சரித்திரத்தில் ஒரு பிரசித்தி பெற்ற விஷயமென்றும், அடுத்தாற்போல் ஜில்லா போர்டுத் தேர்தல்கள் நல்ல முறையில் நடைபெற்றன என்றும், அதன் பின்னால் இன்றைக்கு உணவு நிலைமை முந்தைய வருஷத்துடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் போது மிகவும் சீர்கேடு அடைந்திருக்கிறது என்பது பற்றியும், அதன் காரணமாக கடன் ஒத்திவைப்பு நிவாரண சட்டத்தை விவசாயிகளுக்கு அனுசூலம் செய்யும் தோரணையில் நீடிக்கவேண்டுமென்றும், நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் அமல் நடத்தப்படுவது பற்றியும் பேசினேன். இப்பொழுது தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகின்றேன். இந்த தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டமானது உண்மையிலேயே இந்த தேசத்திலேயே ஒவ்வொரு ராஜ்யத்திலும் ஒரு விசேஷ விழிப்பை மக்களுக்கு ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. இந்தத் திட்டம் ஆரம்பித்த காலந்தொட்டு நம் மக்களிடையே சொந்த முயற்சியாலே நாம் எல்லாக் காரியங்களையும் சாதிக்கமுடியும், எல்லாவற்றிற்கும் சர்க்காரை நாம் நம்பிக்கொண்டிருக்கவேண்டியதில்லை, நாம் எவ்வளவு முயற்சி செய்கிறோமோ அவ்வளவுக்கு நம் கிராமத்தின் நிலைமை உயரும் என்றும் படியான ஒரு புத்துணர்ச்சி கிராம மக்களிடையே ஏற்பட்டிருக்கின்றது. அதன் காரணமாகத்தான் இந்த தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம் பல இடங்களில் இன்றைக்கு வரவேற்கப்படுகின்றது. உதாரணமாக எங்கள் ஜில்லாவில் மதுரையை எடுத்துக்கொண்டால் விசேஷமான ஒத்துழைப்பைக் கொடுக்கிறார்கள். அதிலும் திருமங்கலம் தாலூக்காவிலுள்ள மக்களின் விசேஷ ஒத்துழைப்பின் காரணமாக பல அழகான திருப்பணித் திட்டங்களை நாங்கள் வகுத்திருக்கின்றோம். வடநாட்டிலிருந்து பல பெரியார்கள் அங்கு வந்து இந்தத் திட்டங்களைப் பார்த்து பாராட்டியிருக்கிறார்கள். ஆனபடியினாலே ஒரு திட்டம் நிறைவேற்றவேண்டுமானால் அங்குள்ள மக்களின் பூரண ஒத்துழைப்பு வேண்டும். இந்த தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்திலே அவ்வாறு மக்கள் ஒத்துழைப்பைப் பெற சர்க்கார் என்ன செய்திருக்கிறார்கள்? மக்கள் எந்த விதமான திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி, அதற்கு செலவழிக்கப்படும் தொகையில் பாதித் தொகையை சர்க்கார் அளிக்கிறது. மற்றப் பாதியை அப்பிரதேசத்து மக்கள் கொடுக்கவேண்டும். இம்முறைப்படி இந்தத் திட்டம் நடைபெற்று வருகிறது.

4th December 1954] [Sri S. Thinakarasaamy Thevar]

(At this stage the Deputy Speaker occupied the Chair.)

“உதாரணமாக எங்கள் பிராந்தியம் மிகவும் வறுமையான வரண்ட பிரதேசம். ஆகவே இங்குள்ள மக்கள் இந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்ற பாதித் தொகையை தாங்களே போடுவது என்பது உண்மையிலேயே சாத்தியமாகக்கூடிய காரியமல்ல. ஆகவே இம்மாதிரியான இடங்களில் திட்டங்கள் வெற்றிகரமாக நடைபெறவேண்டுமானால் சிறிது சலுகைகள் கொடுக்கவேண்டும். அதாவது 75 சத விகிதம் அரசாங்கமும் 25 சத விகிதம் மக்களும் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று ஒத்துக்கொண்டால் இந்தத் திட்டம் விசேஷமான வெற்றியை அளிக்குமென்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

“அடுத்தாற்போல் இந்த திட்டத்திற்கான பொறுப்புக்களை அந்தந்த ஜில்லாவிலுள்ள அதிகாரிகளுக்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த ஜில்லாக்களிலுள்ள அதிகாரிகள் ஒன்று கூடி கூட்டம் போடுவதன் நோக்கம் எல்லோரும் எககாலத்தில் ஒன்று சேர்வதால் பலப்பிர்ச்சிகளை நேரடியாகப் பேசி அதை உடனே அமுல் நடத்தலாம் என்பது. ஆனால் இந்த மாதிரி ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் இன்றைக்கு நடக்கிறதா என்று கேட்கின்றேன். உண்மையில் பார்ப்போமேயானால் இன்னென்ன விஷயங்கள் செய்யவேண்டுமென்று பேசப்படுகின்றதே தவிர, நடைமுறையில் ஒன்றும் நடைபெறுவதில்லையென்றுதான் சொல்லவேண்டும். எல்லா அதிகாரிகளையும் ஒன்று கூட்டுவதன் முக்கிய நோக்கமே, அவர்கள் நேரடியாகப் பேசி, காலதாமதமில்லாமல் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்காகத்தான். ஆனால் அவ்வாறு நடைமுறையில் இல்லாததே இவ்வொரு பெருங் குறையாக இருக்கிறது. அதற்கு முக்கிய காரணம் ஒவ்வொரு அதிகாரியும் தன் தன் சொந்த இலாகாவைப் பார்த்துக்கொண்டு சம்மா இருந்து விடுவதும் எல்லோரும் பொதுவான இந்த தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்திலே கவனம் செலுத்தாததுமேயாகும். அவர்கள் இந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதைத் தங்கள் சொந்த இலாகாவைப் பார்க்கிலும் முக்கியமான வேலையாக கருதவேண்டும். அப்படிக் கருதிச் செய்தால் நல்ல வெற்றி கிடைக்கும். முதலில் தங்கள் இலாகா வேலைகளை கவனித்துவிட்டு, பிறகு, இந்த தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்து வேலைகளை ஓய்வு நேர வேலையாக அவர்கள் கருதுகிறார்கள். அப்படிக் கருதாது வேலை செய்திருப்பார்களானால் பல இடங்களில் இத்திட்டம் முன்பே வெற்றிகரமாக முடிந்திருக்க முடியும். எல்லாவற்றையும்விட இந்த ராஜ்யத்தில் எந்தெந்தப் பகுதிகளில் இந்த தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டங்கள் அமுலுக்கு கொண்டுவரப்படுகின்றதோ அந்தந்தப் பகுதியிலுள்ள மக்கள் எல்லோரும் விசேஷ ஒத்துழைப்பு அளிப்பார்களானால் இந்தத் திட்டத்தை வெற்றிகரமாக முடிக்க முடியுமென்பது என் அபிப்பிராயம்.

“அடுத்தாற்போல் மின்சாரத் திட்டத்தைப் பொறுத்த அளவிலே இரண்டொரு வாத்தைகள் கூற விரும்புகின்றேன். நமது தேசத்திலேயே சென்னை மாகாணம் மின்சார விஸ்தரிப்புத் திட்டத்திலே முதன்மை ஸ்தானம் பெற்றிருக்கிறது என்பதில் ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால் இச்சமயத்தில் ஒன்று மட்டும் சொல்ல விரும்புகின்றேன். மின்சாரம் எங்கெங்கு விஸ்தரிக்கப்படுகின்றதோ, அந்தந்தப் பிரதேசங்களிலே மின்சாரம் விவசாயத்திற்கென உபயோகிக்கப்படுகின்றதா என்பதை விசேஷ கவனத்துடன் சர்க்கார் கவனிக்கவேண்டும். இன்றைக்கு விலைவாசிகள் குறைந்திருக்கிறதால் இந்தத்திட்டம் அமுலாக்கப்பட்டால் உண்மையிலேயே இதனால் விவசாயிகளுக்கு அனுசூலம் ஏற்படாது. உதாரணமாக ஒரு விவசாயி ஒரு குதிரைப் பவர் மின்சாரத்தை ஒட்டுகின்ற ஒரு பவர் எந்திரம் வைத்திருந்தால் அவருக்கு ஒரு வருஷத்திற்கு கூடுதலான தொகை ரூ. 20-க்கு மேல் இருக்கக்கூடாது. ஐந்து குதிரைப் பவர் உள்ள ஒரு எந்திரத்திற்கு மொத்தத்திலே ஒரு வருஷத்திற்கு ரூ. 100-க்கு மேல் கூடுதலாகாத நிலையில் வரித் திட்டத்தை அமைக்கவேண்டும். ரூ. 100-ஆக இருந்தாலும் பரவாயில்லை அதற்கு மேல் இருக்கக்கூடாது. ஆகவே இன்றைய நிலையிலே இவைகளையெல்லாம் கணக்குப்பார்த்து விவசாயிகளுக்கு உதவக்

[Sri S. Thinakarasaamy Thevar] [4th December 1954]

கூடிய எல்லாத் திட்டங்களும் அமைக்கப்படவேண்டும். இது விஷயமாக எங்கள் ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால் மதுரை ஜில்லா மிகவும் வறண்ட பிரதேசம்; பிற்போக்கான பிரதேசம்; விவசாயிகள் பெரும்பாலோர் வாழுகின்ற பிரதேசம். ஆகவே இந்தப் பிரதேசங்களுக்கு விசேஷ சலுகை காட்ட சர்க்கார் இந்த மின்சார விஸ்தரிப்பை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதிலும் விசேஷமாக திருமங்கலம் தாலுகாவிலே, உசி லம்பட்டி பிரதேசத்தை எடுத்துக்கொண்டால் மிகவும் பிற்போக்கான கள்ளர் பரம்பரை வெகு காலமாக குற்றப் பரம்பரை சட்டத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட பிரதேச மக்கள் வாழ்ந்து வருகிற பிரதேசம். ஆகவே இந்தப் பிரதேசத்திற்கு அவசியம் சர்க்கார் விசேஷ சலுகை காட்டவேண்டுமென்றும் மின்சார விஸ்தரிப்பு திட்டத்தை உடனடியாக அங்கு அமுலாக்கவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“வைத்திய வசதியை எடுத்துக்கொண்டால் லட்சக்கணக்கான மக்கள் நோயால் அவஸ்தைப்படுகிறார்கள். உதாரணமாக மதுரை ஆஸ்பத்திரி தென் ஜில்லாக்களில் ஒரு பெரிய ஆஸ்பத்திரி என்றுதான் சொல்லவேண்டும். அங்குள்ள வியாதியஸ்தர்களின் துணிகளை வெளுப்பதற்காக Steam Laundry (சலவை யந்திரம்) வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். இது முக்கியமும் அவசியமும் ஆகும். சிக்கனமான செலவில் வெண்மையாக வெளுக்கப்படுகிறது. மேலும் துணி நீண்ட நாட்களுக்கு உழைக்கும். இந்த மூன்று முக்கிய காரணங்களினால் அவசியம் மதுரை ஆஸ்பத்திரிக்கு இந்த Steam Laundry (சலவை யந்திரம்) சர்க்கார் கொடுக்கவேண்டுமென்றும், இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய 600 படுக்கைகளை 1,000 படுக்கைகளாக உயர்த்தவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

12-42 * SRI P. JEEVANANDAM :—“கனம் அமைவத் தலைவர் அவர்களே, கனம் செல்வராஜ் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற தீர்மானத்தை திருத்தமின்றி அங்கீகரிக்க முடியாததற்கு வருந்துகிறேன். காரணம் கவர்னர் உரை மக்களின் பக்கத்திலிருந்து என்னென்ன குறைகளை கிளம்பியிருக்கின்றன, அவைகளை சர்க்கார் கவனத்தில் வைத்துக்கொண்டு என்னென்ன சாதனைகளை செய்திருக்கிறது என்பதைச் சொல்லும் மாதிரியில் இல்லை. இப்பொழுது நிகழ்த்தியுள்ள கவர்னர் உரையிலிருந்து ஒன்று நன்றாகப் புலப்படுகிறது. அதாவது இனி சர்க்கார் என்னென்ன காரியங்களைச் செய்யப்போகிறார்கள் என்ற ஒரு குறிப்பைத்தான் நாம் பார்க்க முடிகிறது. இந்த ராஜ்யத்தில் மக்களின் முக்கியமான பிரச்சனைகளையும், கிளர்ச்சி செய்கின்ற விஷயங்களையும், அதற்கான பரிகாரங்களையும் இதில் பார்க்கமுடியவில்லை.

“இந்த ராஜ்யத்தின் தலைநகரமாக இருக்கும் சென்னையில் டிராம்வண்டி ஒடும்படியான பிரச்சனையை எடுத்துக்கொள்வோம். துரதிர்ஷ்டவசமாக இங்கு கனம் முதல் அமைச்சர் இல்லை. கனம் காமராஜர் முதல் அமைச்சராக வருவதற்கு முன் சர்ப்படியும் இந்த டிராம் வண்டிகளை ஒட்டுவதற்கான முயற்சிகளை எடுத்துக்கொள்வோம் என்று வாக்குறுதி அளித்தார். அன்றையதினம் 90 டிராம் வண்டிகள் ஓடிக் கொண்டிருந்தன. இருபது இருபத்தைந்து பஸ்கள் ஓடிக்கொண்டிருந்தன. இன்றைய தினம் சென்னையில் பெரும்பாலோர் இந்த டிராம் சர்வீஸ் இல்லாததினால் பஸ்களைத்தான் நம்பியிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது டிராம்கள் இல்லாததால் சென்னைவாசிகள் பஸ் பிரயாணத்தையே நம்பியிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது ஸ்ரீ காமராஜர் முதலமைச்சராக வந்தும் கூட எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. இரண்டாவதாக 1,300 பேர்கள் ஒரு வருஷத்திற்குமேல் வேலையில்லாமல் திண்டாடுகிறார்கள். பஸ் டிரான்ஸ்போர்ட்டில் 50 தொழிலாளர்களுக்குமட்டும் தான் வேலை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மற்ற பல தொழிலாளர்கள் தெருவில் பிச்சை எடுக்கிறார்கள். இந்தப் பிரச்சனைகளெல்லாம் கவர்னர் பிரசங்கத்தில் காணப்படவில்லை.

“அடுத்தபடியாக இந்த டிராம்வே தொழிலாளர்களுக்கு கொடுக்கப்பட வேண்டிய நஷ்டயீடும் ஒரு மாத நோட்டீஸ் சம்பளமும் இன்னும் கொடுக்கப்படவில்லை. தொழில் தகராறு சட்டப்படி இந்தப் பணத்தை

4th December 1954] [Sri P. Jeevanandam]

வசூலித்துக் கொடுக்க சர்க்காருக்கு அதிகாரம் உண்டு. ஆயிரத்து முந்நூறு தொழிலாளர்களும் தனித்தனியாக இது பற்றி சர்க்காருக்கு மனுச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆயிரத்து முந்நூறு தொழிலாளர்களுக்கு மொத்தம் கொடுக்க வேண்டியது ரூபாய் 5 லக்ஷம். இதற்கு சர்க்கார் செவி சாய்க்கவில்லை.

“சர்க்கார் முதலாளி வர்க்கத்திற்கு பக்கபலமாயிருக்கிறதே தவிர, ஏழைத் தொழிலாளர்களுக்கு எந்த விதமான நஷ்டயீடும் கொடுக்கும் படியான சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தாது இருப்பது கண்டு நான் வருந்துகிறேன். டிரான்ஸே கம்பெனியைச் சேர்ந்த புருக்ஸ் துரை கம்பெனியின் சாமான்களை பம்பாயிலுள்ள ஒரு முதலாளிக்கு விற்று வருவதாகத் தெரிகிறது என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதைத் தடுத்து நிறுத்த முடியவில்லை இந்த சர்க்காரால்.

“இப்பொழுது சென்னையை எடுத்துக்கொண்டால் 15 லக்ஷம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். நிலையான ஜனத்தொகை மட்டுமின்றி, நகரத்திற்கு வந்து செல்லும் ஜனங்களின் தொகை இன்னும் அதிகமாயிருக்கும் இதில் ஒரு சிலரே சொந்த கார்களை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது இருக்கும் நிலையில் சென்னையில் பஸ் போக்குவரத்து வசதி போதாது. காலையிலும் மாலையிலும் தொழிலாளர்களும், உத்தியோகஸ்தர்களும் வேலைக்குச் செல்லும்பொழுது படுகிற அவஸ்தை சொல்ல முடியாது. இப்பொழுது கவர்ன்மெண்டு டிரான்ஸ்போர்டில் 395 பஸ்கள் இருக்கின்றன. இந்த 395 பஸ்களில், 250 பஸ்கள்தான் ஓடுகின்றன. இந்த 250-திலும் 50 முதல் 60 பஸ்கள் வரை வழியிலேயே சத்தியாகிரகம் செய்கின்றன. இன்று காலையில் கூட 9 மணியிலிருந்து ஒரு பஸ் (நெ. 11) சென்ட்ரல் வழியாக வரும்பொழுது அங்குள்ள பாலத்தின் அருகே சத்தியாகிரகம் செய்துகொண்டிருக்கிறது. மற்றும் புதிதாக ராக்கிஸ் பஸ்கள் செய்திருக்கிறார்கள். அதில் 40 பேர்கள் உட்கார முடியும். முப்பத்தைந்து பேர்கள் நிற்கவேண்டும். அவர்கள் அப்படி நின்றுகொண்டு பிரயாணம் செய்யும் பொழுது எவ்வளவு கஷ்டப்படுகிறார்கள், எவ்வளவு நெருக்கடிக்குள்ளாகுகிறார்கள் என்பது அந்த பஸ்ஸில் ஏறி பிரயாணம் செய்தவர்களுக்குத் தான் தெரியும். தவிர, வழி முழுதும் கஷ்டப்படுவேண்டியதாயிருக்கிறது. கண்டக்டருக்கு வசதியான இடம் கிடையாது. டிரைவர் ரோட்டுகளின் திருப்பத்தில் முக்கித் திருப்பவேண்டியதாயிருக்கிறார். இப்படிப்பட்ட பஸ்ஸின் விலை ரூ. 80,000. இந்த ஒரு பெரிய ராக்கிஸ் பஸ்ஸிற்கு பதில் மூன்று சிறிய பஸ்கள் வாங்க முடியும். அப்படி வாங்கி கால் மணி நேரத்திற்கு ஒரு பஸ்ஸாக விடுவதை ஐந்து நிமிஷத்திற்கு ஒரு பஸ்ஸாக விட்டால் ஜனங்களுக்கு பிரயோஜனமாயிருக்கும். பெரிய வண்டிகளினால் அதிக செலவுதான் ஏற்படுகிறது. ஒரு கோடி ரூபாய் மூலதனம் போட்டிருக்கிறார்கள். கடந்த ஏழு ஆண்டுகளில் தேய்மானம் என்ற போரால் 50 லட்சம் ஒதுக்கி அதையும் மூலதனத்தில் சேர்த்திருக்கிறார்கள். வருஷா வருஷம் இந்த டிரான்ஸ்போர்டிலிருந்து வரி, வட்டி என்ற பெயரால் 20 லட்சம் கிடைக்கிறது. வருஷா வருஷம் நிகர லாபமே 9 லட்சம் கிடைக்கிறது. இப்படியிருக்க பிரயாணிகளுக்கு வசதி செய்துகொடுக்க இந்த சர்க்காரால் முடியவில்லை. தவிர பஸ்ஸில் ஏறுவதற்கு சண்டை போட்டுக் கொண்டு ஏறி நிற்கவேண்டியிருக்கிறது. பிறகு இறங்கும் வரை கிஷ்கிந்தா புரி நாடகமாக தொங்கவேண்டியதாயிருக்கிறது. வண்டியில் ஏறுவதற்கும் இறங்குவதற்கும் பாய்ச்சல் வேலைகளெல்லாம் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. வழியெல்லாம் பிரயாணிகள் படும் அவஸ்தையை கவனிக்கும்போது மிகவும் வருந்தவேண்டியிருக்கிறது. இந்தக் குறைபாடுகளையெல்லாம் தீர்ப்பதற்கு கவர்னர் உரையில் எவ்விதமான கவனமும் செலுத்தப்படவில்லை என்று தெரிகிறது. அடுத்த படியாக சென்னை நகரத்தை எடுத்துக் கொண்டால் இங்கு 150 தொழிற் சங்கங்கள் இருக்கின்றன. இன்னும் காமராஜ் நாடார் வாலிபர் சங்கத்திலிருந்து முற்போக்கு வாலிபர் மன்றம் வரை நூற்றுக்கணக்கான மன்றங்களும் கழகங்களும் பேட்டை சங்கங்களின் வருஷாந்திர கொண்டாட்டம் நடத்துவதற்கோ அல்லது வேறு கூட்டங்கள் போடுவதற்கோ இப்பொழுது அனுமதி கிடையாது. கார்ப் ரேஷன் பார்க்குகளில் கூட்டம்போட அனுமதியில்லை. தவிர ஹால்களில்

[Sri P. Jeevanandam] [4th December 1954]

ஒரு கூட்டம் போடுவதென்றால் ஹாலுக்கு ரூ. 50, ரூ. 60 கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. தெருக்கூட்டம் கூடாதென்ற சர்க்கார் உத்தரவு பேச்சு மனையைப்பறிக்கிறது. இந்த முறையில்தான் இன்றைய முதல் மந்திரியின் ஆட்சியிலும் பிரஜா உரிமை வழங்கப்படுகிறது. இந்த லக்ஷணத்தில் நமது ராஜ்யத்தில் Law and Order நல்ல முறையில் பாதுகாக்கப்பட்டு வருவதாக சொல்லுகிறார் கவர்னர்.

“சமீபத்தில் வடசென்னைத் தொழிலாளர்கள்மீது போலீசார் தடியடிப் பிரயோகம் செய்திருக்கிறார்கள். 100 பேர்கள் காயம் அடைந்தனர். ஆறு பேருக்கு காயம். இவர்கள் தாஜ்மஹால் பீடி பாக்கியைச் சேர்ந்தவர்கள். சர்க்கார் முதலாளிக்கு பக்கபலமாகயிருந்து ஆதரவுகொடுக்கிறார்களேதவிர, தொழிலாளருக்கு ஆதரவாக ஒரு நடவடிக்கையை எடுக்கவில்லை. இதை யெல்லாம் பார்க்கும்போது மிகவருத்தமாயிருக்கிறது. இந்தக் கிளர்ச்சியின் போது அந்தக் கம்பெனி வழியாகச் செல்லும் பஸ்களையெல்லாம் திருவொற்றியூர் பக்கம் மணிக் கூண்டுவழியாக மணியக்கார சென்ட்ரல் ரோட் வழியாக அனுப்பிவந்தனர். பின்னர் அங்குள்ள தொழிலாளர்களை இஷ்டப்படி அடித்திருக்கிறார்கள். மறியல் நடந்த இடத்திலிருந்து 2 பர்லாங்கு தூரத்திலிருக்கிற யூனியனுக்கு ஒரு போலீஸ் வானில் சென்று அங்கு வாசலில் கூடியிருந்த தொழிலாளிகளை வளைத்து அடித்திருக்கிறார்கள். இந்த மாதிரிசெய்தது தவறு. செய்தவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று என்முன்னால் டிப்டி கமிஷனரிடம், நகரபோலீஸ் கமிஷனர் கூறினார்.

“முதலாளிகளின் கையாட்களாக இருந்துகொண்டு வடசென்னை போலீஸ் அதிகாரிகள் தொழிலாளிகளின் மண்டையை உடைத்ததோடு அல்லாமல் அதற்கு Lathi charge என்றும் சொல்லுகிறார்கள். இந்தப் பக்கத்திலுள்ள தொழிலாளிகளின் மண்டைகள் மாதிரித்தான் நொருங்கியிருக்கின்றன. கைகளில் கத்தியை வைத்துக்கொண்டு தொழிலாளிகளை மிரட்டிய குண்டர்கள் யாருக்கும் அடிபடவில்லை. அதுமாதிரி மல்லலை. நிலை இப்படியிருக்கும்பொழுது, கவர்னர் பிரான் தன்னுடைய உரையிலே Law and Order காப்பாற்றப்பட்டு வருகிறது என்று சொல்லுகிறார். முதலாளிகளின் நியாயமற்ற உரிமையை மாதிரம் காப்பாற்றுவது இந்தச் சர்க்காரின் கொள்கையா என்று கேட்கிறேன்.

12-50
p.m.

“மந்திரி சபையாரின் கவனத்திற்கு இன்னொரு விஷயம் சொல்லுகின்றேன். சென்னைக்கு அருகாமையிலுள்ள க்ரோம்பேட்டையில் நடந்த சம்பவம் இது. அங்கே ஒரு புதுப்பேட்டை என்ற இடத்தில் ஹரிஜனங்கள் குடிசை கட்டிக்கொண்டு வாழ்ந்து வந்தார்கள். அந்த நிலம் வேறொருவன் கைவசமானவுடன் இவர்களை அங்கிருந்து விரட்டி விட்டான். அவர்கள் வேறொரு இடம் மாறினார்கள். அந்த நிலம் எங்கள் ஊர் நில மாதலால் உடனே காலி செய்யவேண்டுமென 1½ மைலுக்கப்பாலுள்ள நிம்மச்சேரி மக்கள் கூறிப்பலவந்தமாக பிரித்தெரிந்து விட்டார்கள். இதைப் பற்றி இதில் சம்பந்தப்பட்ட ஹரிஜனங்கள் கலெக்டருக்கும், மந்திரிகளுக்கும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. முதல் மந்திரி அவர்களுக்கும், ஹரிஜன மந்திரி அவர்களுக்கும் இது விஷயம் நன்கு தெரியும்.

“கடைசியில் செப்டெம்பர் மாதம் 27-ந்தேதி நிம்மச்சேரி வாசிகள் இரண்டாவது முறையாக குடிசையிலிருந்தவர்களை அப்புறப்படுத்த வந்தார்கள். நான் அங்கிருந்தேன். அவர்களோடு பேசினேன். நான் சொன்னதை அவர்கள் கேட்கவில்லை. அதன்பேரில் குடிசைக்குள் இருந்தவர்களை வெளிவரச் சொன்னேன். பட்டப் பகலில், பல பேர்கள் பார்க்கையிலே அந்த ஏழை ஹரிஜனங்களின் குடிசைகளை தரையோடு தரைமட்டமாக ஆக்கி விட்டுப் போயிருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி D.S.P. அவர்களுக்கும், கலெக்டர் அவர்களுக்கும், முதல் மந்திரி அவர்களுக்கும் அங்கிருந்தே தந்தி கொடுத்தேன். பின்னால் எதிர்க்கட்சியின் உப தலைவர் இதைப் பற்றி பல கடிதங்கள் D.S.P.-க்கு எழுதியிருக்கிறார்கள். இன்றுவரை அந்த ஏழை ஹரிஜனங்களின் நலனில் அக்கறை கொண்டு எந்தவிதமான நட

4th December 1954] [Sri P. Jeevanandam]

வடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. இந்த நிலையிலேதான் சட்டமும் ஒழுங்கும் மிக அற்புதமான முறையில் கண்காணிக்கப்பட்டு வருகிறது என்கிறார் கவர்னர்.

“இன்னும் **Industrial labour** விஷயமாக சர்க்கார் அக்கறை காட்டுவது போல கவர்னர் பேசியுள்ளார். சென்னையிலேயே சிம்சன் க்ரூப் இருக்கின்றது. அது தமிழ் நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டி காரியதரிசி ஸ்ரீ வெங்கட்டராமனை தலைவராகக் கொண்ட சங்கம். அவர் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியைச் சேர்ந்தவரல்ல என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். ஆனால் அந்தச் சங்கத்தின் நிர்வாக கமிட்டி முழுவதையும் மானேஜ்மெண்டார் சஸ்பெண்டு செய்துவிட்டார்கள். இது தான் ஜனநாயக ஆட்சியா? இந்தச் சமயத்தில் சர்க்கார் யாரை ஆதரிக்கின்றது? முதலாளிகளை ஆதரிக்கின்றது. அதுமட்டுமல்ல.

“அடுத்தபடியாக விவசாயிகளின் நிலைமைக்கு வருவோம். எழு, எட்டு விவசாயிகள் மகாநாடுகளில் கலந்து கொண்டிருக்கிறேன். விவசாயிகள் கடனால் படுகின்ற தொல்லைகளை எல்லாம் எடுத்துச் சொல்லி கடன் ஒத்திவைப்புச் சட்டத்தை மூன்று ஆண்டுகளுக்கு ஒத்தி வைக்கும்படி கேட்டுத் தீர்மானம் நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். போன் வருஷத்திலே அவர்களுடைய நிலைமையைப் பாதுகாக்க கடன் ஒத்திவைப்புச் சட்டம் வேண்டுமெனக் கருதியதால் அது கொண்டுவரப்பட்டது. ஆனால் இந்த ஆண்டு விவசாயிகளுடைய நிலைமை சரிப்பட்டுவிட்டது போலக் கருதி அதை ரத்து செய்ய யோசிக்கப்படுகிறது. விவசாயிகளுடைய நிலைமை கொஞ்சம் கூட சரிப்படவில்லை. இந்தச் சட்டம் ரத்தாகி விட்டால் தங்கள் நிலைமை என்ன ஆகுமோ என அவர்கள் அடிவயிற்றில் நெருப்பைக் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். திட்டவட்டமாக இந்தச் சட்டம் இன்னும் நீடிக்கப்படும் என்ற உறுதியை விவசாய மக்களுக்கு அளிப்பதற்குப் பதிலாக அந்தப் பிரச்சனை கவர்னர் உரையில் தொங்கலிலே விடப்பட்டிருக்கிறது. இதிலிருந்தெல்லாம் சர்க்காரின் பார்வை எந்தப் பக்கத்தில் இருக்கிறது என்று எல்லோருக்கும் தெரியாமல்லை.

“ஒரு பக்கத்திலே முதலாளிகளின் கையாட்களாக இருந்து கொண்டு தொழிலாளிகளின் மண்டைகளை உடைக்கிறார்கள். இன்னொரு பக்கத்தில் குடியிருக்கின்ற ஹரிஜனங்களை குடிசையைவிட்டு விரட்டி அடிக்கிறார்கள். மற்றொரு இடத்திலே ஆயிரக்கணக்கான விவசாயத் தொழிலாளிகளின் உயிரை உறிஞ்சக் கூடிய வகையில் கடன் ஒத்தி வைப்புச் சட்டத்தை ரத்து செய்து விடுவார்களோ என்று அஞ்சக்கூடிய வகையில் பிரச்சனையைத் தொங்கலிலேவிட்டு சர்ச்சைக்கு இடமானதாக ஆக்குகிறார்கள். இதிலிருந்தெல்லாம் சர்க்காருடைய பார்வை பெருமக்களின் திருப்தியைப் பெறத் தக்க வகையில் இல்லையென்று சொல்லவேண்டும். ஆகவே கவர்னருடைய உரையை பொதுமக்களின் நிலைக்காக வாதாடுகின்ற எங்களால் ஆதரிக்கக் கூடிய வகையில் இல்லையென்று சொல்லிக் கொண்டு நான் என் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

DEPUTY SPEAKER :—“ I have reduced the time limit from fifteen minutes to ten minutes.”

* SRI S. VENKATRAMA AYYAR :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, I really feel, taking a very dispassionate view of the whole thing, that we are certainly bound to record our grateful thanks to the Governor for the Address delivered by him. Of course, it is after all a resume of the past events and certainly this Government deserve our warmest congratulations in that they have tided over the economic distress due to successive failure of monsoon for the last five or six years, especially by the tenancy legislation brought forward by the then Chief Minister for the Tanjore district —The Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act—and its

[Sri S. Venkatrama Ayyar] [4th December 1954]

extension to other parts of our State. Along with the tenancy legislation, there has been a marked improvement in the seasonal conditions and in all other directions. We are just heralding an era of prosperity from the days of financial stress and strain.

“ Now, of course, we who represent the agricultural district of Tanjore, are anxious just as other hon. Members representing other parts of the State must also be anxious, about the north-east monsoon which seems to be failing. We have had slight rainfall here and there in the Tanjore district. I do not know the exact condition in the last two or three days. If we do not get sufficient rains—that is of course referred to in the Governor's Address—in a day or two or at least in a week, certainly the crops are bound to fail and in that way the whole of this State will be affected. We pray, as our Rajaji prayed to God last year, that we will have sufficient rains, that our crop again will be successful and that we will have a bumper crop this year also.

“ It is said that some matters are not referred to in the Governor's Address. Of course, while the Governor was referring to various schemes under medical relief, under education, under electricity, etc., it is a matter for comment that important matters such as the starting of a Medical College and an Arts College in the Tanjore district are not referred to.

1 p.m. “ It must also be said that village officers, non-gazetted officers, teachers and especially the elementary school teachers, and Irrigation conservancy subordinates do require the sympathy of the Government. They have been making representations and have been agitating for a long time past. The Government say that they have to find a large sum of money to meet the demands of these people and that financial difficulties stand in the way of acceding to their request. Still I would request the Government to bestow their kind attention on this matter and see that their demands are met at least to some extent.

“ As regards the opening of a Medical College and an Arts College at Tanjore, I am fully hopeful that these two questions are engaging the attention of the Government, though there has been no mention about the opening of these two colleges in the Governor's Address. The Government have already permitted the Collector to divert a sum of Rs. 5 lakhs from the Chatram Funds as a guarantee amount for running the Arts College. With regard to the starting of the Medical College, special facilities in the form of buildings—in the hospital which is already existing and which is well-equipped with beds and with the T.B. Hospital nearby at Sengipatti are readily available for running the Medical College successfully in Tanjore. Of course, people in Tiruchirappalli claim that they too wish to have a Medical College in their own town. Dr. Alagappa Chettiar has also observed that Tanjore has got a preferential right in view of the existence of special circumstances in favour of starting a Medical College there. But from news appearing in to-day's morning papers I find that Alagappa

4th December 1954] [Sri S. Venkatrama Ayyar]

Chettiar seems to prefer his own place, Karaikudi, for locating the Medical College. As Dr. Alagappa Chettiar belongs to Karaikudi, naturally, he may prefer to locate the Medical College at Karaikudi itself. But I do hope that he will prefer Tanjore to any other place in view of the several facilities that are already available there.

“ Apart from the matters which I have already referred to, there are one or two important matters which have been referred to in the Address that will cause concern to the people living in agricultural districts. Tanjore is an agricultural district. In paragraph 8 of the Governor's Address it is stated as follows :—

‘ We must, however, take note of the hard fact that we are almost at the end of our tether in the matter of dependable water resources for the development of agriculture.’

This is a matter that cannot be lightly treated. It requires serious and careful investigation at the hands of the Government. Everyone is fully convinced that Tanjore district should supply foodgrains needed by the people of the entire State. What has been done, Sir, to improve irrigation facilities in Tanjore district? Absolutely nothing has been done. Cauvery is the main river which irrigates the deltaic area. It seems to be the view of the Government that all the available water has been fully tapped. It has been expressed so in the Governor's Address. I think that is not the view of eminent engineers of our State like Sri Tirumalai Ayyangar, Sri Padmanabha Ayyar, Sri Anantachariar and others. These engineers met at a Conference at Dalmiapuram last year (now known as Kallakudi, I think) and discussed this question. Some of the engineers seem to be of the view that with the existing waters additional extent of land may be brought under cultivation usefully. A given quantity of water that is required to irrigate about 40 acres of land in the old delta is made to irrigate about 70 acres of land in the Cauvery Mettur Project area. The eminent engineers whom I have mentioned above are of the opinion that there is vast scope for increasing not only the extent of land to be irrigated with the available waters but also by increasing the ‘ duty ’. This is a matter that requires the serious consideration of the Government.”

* SRI P. T. RAJAN :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, I had no idea of intervening in the debate but I feel I must express my gratitude to the Government for the Medical College at Madurai which has been recently established. In a world which is wanting in gratitude, I thought I might express my gratitude to the Government and especially the Hon. Minister in charge of Health, Sri A. B. Shetty, for having made it possible to have a Medical College in Madurai and I hope it will serve a number of places in and around Madurai district. Secondly, Sir, the Government are paying attention to the provision of drinking water in the villages. Again, I must urge on the Government the necessity for giving effect to the scheme for providing drinking water in Cumbum village at an early date. Thereby I do not stand in the way of the Government extending similar facilities elsewhere.

[Sri P. T. Rajan] [4th December 1954]

"I see from His Excellency's Address that the Government are doing all that is possible with the limited resources at their disposal. But I hope they will find the necessary finances either by borrowing from the Centre or by raising loans for supplying good drinking water to the people.

"Another item that requires the attention of the Government is with regard to the irrigation projects that require to be undertaken. Incidentally Madurai has been benefited by the Vaigai scheme. There again I must thank the Government and especially the Hon. Minister in charge of Irrigation, the Hon. Raja of Ramnad, for having taken so much interest and initiative. No doubt there may be some objection to give effect to the scheme. As it serves a large number of people which factor should be the only criterion in judging the utility of these schemes, I hope the Government will proceed with the scheme as soon as possible.

"While talking about irrigation, I wish to refer to one minor irrigation project, namely, the Giriar Project in Sankarankoil taluk. Members may ask why I am talking about a project which is situated in another taluk when the hon. Member representing that taluk is himself here. I happen to know the people there and I have been in touch with that area for some time and I believe the investigation of that project has been completed. If the project is given effect to, it will irrigate as many as 20,000 acres. Sankarankoil needs special consideration at the hands of the Government. It is an area where rain has been very scarce. There has been for a number of years no drinking water and the people there have to pay four annas for a pot of water. Government's sympathy and consideration to them will go a long way in helping them. I plead on behalf of those poor people of Sankarankoil and earnestly request the Government to take the necessary steps in the near future. Thank you, Sir."

* SRI V. BALAKRISHNAN :—"Mr. Deputy Speaker, Sir, enlightening, though not inspiring is my opinion of the Address of the Governor. It was more rightly highlighted by a reference to our ex-Chief Minister. It is a well-merited tribute, eloquently expressed and couched in moderate language by the Governor in which every hon. Member of this House is bound to join. Because, those of us who had the privilege during the period when Rajaji was the Chief Minister, of being the legislators, cannot forget the illuminating and educative speeches he often made on the floor of this House and his replies on behalf of the Government full of wit, full of force and full of sweet reasonableness. On this occasion I cannot help making a passing reference to other significant events that stand to the credit of our present Chief Minister. Two events stand prominent. The first is while he reconstituted his cabinet and published his list of Ministers, the public scrutinized it very carefully and were all praise for the Chief Minister for he had included five of Rajaji's old brigade into his cabinet of eight and the public pointed out that Sri Kamaraj Nadar has risen to great

4th December 1954] [Sri V. Balakrishnan]

heights of patriotism and statesmanship and the other is the political marriage of Sri Nadar with the leader of the Tamil Nad Toilers Party. The presence of the bulky bride on the Treasury Benches has no doubt brought security and happiness to the household of Sri Nadar and scared away the possible invaders of his household. While that has been his advantage, we of the backward classes are grateful to Sri Nadar for having increased the number of backward class members in his cabinet. Thereby he has enlarged his popularity, increased his prestige and brought in the support of the backward classes to his Ministry in power to-day.

“ Sir, while I had made copious notes to make some reference to the various aspects of the Address, this morning as I was coming into this House, a paper was put into my hands. I wish to bring its contents to the notice of the House and particularly to the notice of the Hon. Minister for Education. It makes a sad reading. I almost broke down when I read just a few lines and I will proceed no longer but read the letter itself in its entirety for the benefit of the House.

‘ நாங்கள் எல்லாம் தமிழ்நாட்டிலே பிறந்தவர்கள். சென்னை கிண்டிப் பொறியியற் கல்லூரிக்கு (1953) விண்ணப்பித்தோம். கிண்டிக் கல்லூரியில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு சென்னை பல்கலைக் கழகத்தைச் சேர்ந்திருந்த அனந்தபூர் கல்லூரி (பொறியியல்)க்கு அனுப்பப்பட்டோம்.

I-14
p.m.

‘ ஆந்திரநாடு அமைக்கப்படவிருந்த சூழ்நிலையில் முதலாண்டு மாணவர்களாக (1953 ஜூலை—1954 மார்ச் முடிய)க் கல்வி கற்றோம். இடையிலே ஆந்திரநாடு உருவாகியது.

‘ 1954 ஜூலை இரண்டாம் ஆண்டு ஆரம்பித்தது. அரசினர் உதவிச் சம்பளங்கள் எல்லாம் புதுப்பிக்கப்பட்டது. ஆனால் ஒரு நாள் திடீரென்று இரண்டு தமிழ் மாணவர்கள் பெற்றுவந்த Merit Scholarship நிறுத்தப்பட்டது. காரணம், அவர்கள் ஆந்திராவின் குடி அல்லர் என்று விளக்கப்பட்டது. மற்றொரு நாள், தமிழ் மாணவர்கள் பெற்று வந்த சென்னை அரசினர் உதவிச் சம்பளங்கள் அனத்தும் நிறுத்தப்பட்டதாக, “As the following Students are not the Natives of Andhra, their half-fee concession under 92, M.E.R., is hereby cancelled”, என்ற காரணத்தோடு அறிவிக்கப்பட்டது. உடனே கல்லூரிச் சம்பளம், உணவு விடுதிப்பணம் முதலிய கட்டும்படி மேற்படி மாணவர்கள் கட்டாயப்படுத்தப்பட்டனர். அதனால் மாணவர்கள் அடையும் துன்பம் சொல்ல முடியாது. சென்னை அரசினருக்குத் தெரிவித்தோம்; ஒன்றும் பயனில்லை. நவம்பர் 8-ந்தேதியிலிருந்து பல மாணவர்கள் கல்லூரிக்கு வராததாகவே கணக்கிடப்படுவதோடு, சிலருடைய பெயர்கள் கல்லூரியிலிருந்து நீக்கப்பட்டுள்ளன மாணவர்கள் தங்கள் உதவிச் சம்பளத்தைப் (92, M.E.R., Harijan Welfare Residential Scholarship) புதுப்பிக்கக் கோரி சென்னைக்கு எழுதியவைகளுக்கு இதுவரை பதில்கூட இல்லை.

‘ இவ்வளவு நிலைக்கும் காரணம் நாங்கள் இங்கே அனுப்பப்பட்டது தான். இந்த ஆண்டே இவ்வளவு துன்பம் என்றால் அடுத்த ஆண்டு இன்னும் எவ்வளவு சேறுமோ? நாங்கள் சென்னை மாநிலத்திலுள்ள கல்லூரிகளுக்கு (கிண்டி, கோவை) அனுப்பப்பட்டிருந்தால் இந்த நிலை எங்களுக்கு வருமா? நாங்கள் சென்னைக்கு மாற்றப்பட வேண்டும். இதைச் சென்ற ஆண்டு (1953) நாங்கள் அரசினருக்குத் தெரிவித்தோம். “தனிப்பட்டவர்களைத் தகுதிக்கேற்ப மாற்றலாம்; மொத்தமாக இயலாது;” என்று அமைச்சர் (இராமானுஜபாரம் அரசர்) எங்களைக் குறித்தே கூறினார். ஆனால் விண்ணப்பித்த ஒருவராவது மாற்றப்படவில்லை. கோவையிலிருந்து கிண்டிக்குச் சிலர் மாற்றப்பட்டனர், அதன் பொருள்தான் என்னவோ?

[Sri V. Balakrishnan] [4th December 1954]

‘நாங்கள் 34 பேர் அடுத்த ஆண்டுதான் 1955 ஜூலை நாங்கள் Civil Electrical, Mechanical என்ற பகுதி தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும். எங்களைப் பிரித்து கிண்டி, கோவைக்கு அனுப்பினால், பகுதிக்கு ஐந்து பேர் அதிகமாகப் போகிறோம். இதை அந்தக் கல்லூரிகள் ஏற்றுக்கொள்ள இயலும்.

‘இந்த நிலையிலே இன்னொரு இடி எங்களுக்குச் சென்னைப் பல்கலைக் கழகம் தேர்வு நடத்தும். ஆனால் ஆந்திரப் பல்கலைக்கழகம் பட்டம் வழங்கும். பாடத்திட்டமோ சென்னையினுடையது. ஐயா, சென்னைப் பல்கலைக் கழக மாணவர்களாக நுழைத்து ஆந்திரப் பட்டமா பெறவேண்டும்? சென்னை, எங்களை ஏன் தேசப்ரஷ்டம் செய்யவேண்டும். எதற்காக எங்களை ஆந்திராவிற்குத் தத்தம் செய்கிறது?

‘இந்த மாதிரி சூழ்நிலையில் எந்தப் பல்கலைக் கழகம் வேண்டும் என்று முடிவு செய்ய மாணவர்களுக்கே உரிமை வழங்குவதுண்டு. மைசூர் பல்கலைக்கழகமா அல்லது சென்னையா என்று முடிவு செய்ய பெங்களூர் செயின்ட் ஜோசப் கல்லூரி மாணவர்களுக்கே உரிமை அளிக்கப் பட்டது. ஆனால் நாங்கள் மட்டும் ஏன் எங்கள் விருப்பமின்றித் தானம் செய்யப்படவேண்டும்? பாரதியார் புதுச்சேரியில் வசித்ததும் ஒருவித நாடு கடத்தல்தான். ஆனால் அவர் தமிழர்களிடையே வசித்தார். ஆனால் நாங்கள் வேற்று மொழியினரிடையே, பணமிகு, உரிமை இழக்க நாடு கடத்தப்பட்டிருக்கிறோம். என்ன குற்றம் செய்தோம் சென்னை பல்கலைக் கழகத்திற்கு? இதற்கு சென்னை அரசினரோ, பல்கலைக் கழகத்தினரோ காரணம் கூறுவார்களா? “இராயலசீமைத் தொழிற் கல்லூரி மாணவர்களுக்கு அவர்கள் கல்வி முடியும் வரை, அந்தப் பல்கலைக் கழகமே தேர்வு நடத்தி பட்டம்” வழங்கும் என்ற திரு. வாஞ்சு அவர்களின் அறிக்கையை சென்னை அரசினர் மறந்துவிட்டனரா?

‘உதவிச் சம்பளத்திற்கே ‘Nativity’ பார்க்கும் ஆந்திர அரசினர் எங்களுக்கு வேலை தருமா? ஆந்திரப்பட்டத்தோடு சென்னை வந்தால், உதவிச் சம்பளத்தையே கவனிக்காத சென்னை அரசினர் தருவார்களா? இன்று ஆந்திராவிலே உதரப்படுகிறோம்; சென்னையினால் புறக்கணிக்கப் படுகிறோம். இதே நிலைதானே பின்பும் இருக்கும்?

‘நாங்கள் இங்கே அனுப்பப்பட்ட ஒரே காரணத்தால், உதவிச் சம்பளத்தைப் பறி கொடுத்தோம்; ஆந்திரப்பட்டம் பெறவேண்டுமாம்; இரண்டுங்கெட்ட எதிர்காலச் சூழ்நிலை ஒன்று உருவாகிறது. சென்ற ஆண்டு 1953 மார்ச் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத் தேர்வு நடந்தது. இந்த ஆண்டும் அதுவே நடத்தும். இந்த ஆண்டு முடிவிலேயே எங்களை 2-ம் ஆண்டு தமிழ்மாணவர்களைப் பிரித்து, சென்னை கல்லூரிகளுக்கு அனுப்பு வதுதான் இயலும். அடுத்த ஆண்டு முடிவில் அதாவது இங்கேயே பகுதி தேர்ந்தெடுத்த ஒரு ஆண்டுக்குப் பின்னர் அரசினர் மாற்றுவதற்கு சம்மதியார்கள்.

‘ஆதலால், எங்கள் துன்பநிலை துடைப்பான் வேண்டி எங்களைச் சென்னை மாநிலத்திற்கு மாற்றுவதற்கு ஆவன செய்வீர்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறோம். நாங்கள் தங்களுக்கு என்றென்றும் நன்றிக் கடன் உடையவர்களாக இருப்போம்.”

DEPUTY SPEAKER:—“The hon. Member can give the substance of the letter. He need not read the whole letter.”

* SRI V. BALAKRISHNAN:—“Yes, Sir. But it makes such a heart-rending reading that I want the House and the Hon. Ministers should be apprised of it. I shall send the letter itself to the Hon. Minister. I am sorry I drew the attention of the Education Minister; it is addressed to the P.W.D. Minister. I

4th December 1954] [Sri V. Balakrishnan]

hope, though it is for the P.W.D. Minister, the Hon. Education Minister will do all that is necessary in the matter and remove this injustice done to Tamil students. If the Andhra Government persist in the injustice done to our students, let us retaliate and mete out the same treatment to Andhras here in Tamilnad. Last year, to a question put by one hon. Member regarding a particular Member on the Public Service Commission, Madras, who is an Andhra, the Leader of the House replied that in the division of personnel this matter was overlooked and that he continued on the Public Service Commission. Whether we like it or not, we are bound to pay him fat salaries; the numerous Andhras who have been left behind are being treated very well and we are paying them well. That being our treatment to them, our boys who have gone there for education are being given discriminatory treatment by the Andhra Government. Certainly it does not redound to the credit of the Andhra Government or the Andhra leaders. I hope the Minister concerned will take immediate action and even if he does not, the Leader of the House will take immediate action and see that some immediate steps are taken to allay the fears of these students and make them feel that, as long as they have to be there, they shall not be under any discriminatory treatment. They should feel that the Madras Government is behind them. Even if the Andhra Government insist on their being outside their State, let them be admitted into our Engineering College and let us send back the Andhra students in our colleges lock, stock and barrel, to Andhra."

* **SRI P. M. MUNUSWAMY GOUNDER** :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே! கவர்னர் அவர்களுடைய பேருரையில் எல்லா விதமான அம்சங்களும் அடங்கியிருந்ததால் அதை நான் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. அதனால் அதற்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். முக்கியமாக அவர்களுடைய பேருரையில் நிர்வாக வசதி திட்டங்களில் எங்கும் சேலம் ஜில்லாவில் கிருஷ்ணகிரி தாலுக்காவில் கிருஷ்ணகிரி ரிசர்வாயரைப்பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதாவது ஏற்கனவே ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின்கீழ் சாத்தனூர், கிருஷ்ணகிரி திட்டங்களை சேர்த்ததாக அறிவிக்கப்பட்டு, சாத்தனூர் திட்டத்தை மாதிரி ஆரம்பித்த பிறகும் எக்காரணத்தாலோ கிருஷ்ணகிரி ரிசர்வாயர் வேலை ஆரம்பிக்க காலதாமதமாகிக் கொண்டு வந்தது. தற்போது கவர்னர் உரையில் அதை வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்போவதாக குறிப்பிட்டிருப்பதைப் பார்த்து எனக்கு மிகவும் சந்தோஷமளிக்கின்றது. அதற்கு நம்முடைய சர்க்காருக்கு என்னுடைய தொகுதியின் சார்பில் நன்றியைச் செலுத்த கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நம்முடைய சர்க்காருக்கு அதை எந்த விதத்திலும் ஒத்திப் போடவேண்டுமென்ற எண்ணமே கிடையாது. ஆனால் டெக்னிகல் விஷயத்தில் பல எதிர்ப்புகள் இருந்தபோதிலும் அதை முடித்தே தீரவேண்டுமென்று முயற்சி எடுத்துக்கொண்டதை மிகவும் பாராட்டுகின்றேன். இதை யாரும் மறுக்கவும் முடியாது. இவ்வளவு முயற்சி எடுத்துக்கொண்டதற்காக மீண்டும் என் நன்றியைச் செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த சமயத்தில் மற்றொரு யோசனையையும் சொல்ல விரும்புகின்றேன். அதாவது இந்த கிருஷ்ணகிரி நீர்த்தேக்கத் திட்டத்தை ஏற்படுத்துவதோடு, அதிலிருந்து மின்சார வசதியையும் உண்டாக்கலாம்; அதற்கு ஏற்ற வசதி அந்த இடத்தில் அமைந்திருக்கிறது என்பதை குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்பு நமது ரெவின்யூ மந்திரி அவர்கள் அங்கு விஜயம் செய்திருந்தபோது, இதைப் பார்வையிட்டு மிகவும் புகழ்ந்தார்கள். அப்படிப்பட்ட இடத்தில் இது அமைந்திருக்கிறது. அதோடு

1-20
p.m.

[Sri P. M. Munuswamy Gounder] [4th December 1954]

கூட அங்கு மற்றொரு திட்டமும் நிறைவேற்ற வேண்டியிருக்கிறது. அதாவது ஒரு தாலுகாவில் சவுத் பெண்ணாற்றில் சாமனபள்ளி என்ற இடத்தில் ஒரு Project கட்டித்தர வேண்டுமென்று பொதுமக்கள் அநேக வருஷங்களாக கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதுவும் தற்போது பரிசீலனையில் இருப்பதாகத் தெரிகின்றது. ஆகவே அதை எந்த விதத்திலும் பரிசீலனை செய்து கட்டி முடித்தால் நமது ஒரு தாலுக்காவில் நீர்ப்பாசன வசதி ஏற்படுவதற்கு சாத்தியமாக இருக்கும். தற்போது உடனடியாக அதைச் செய்வதற்கு சர்க்காரால் இயலாவிட்டாலும், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலாகிலும் அதைச் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதேபோல் ஹரூர் தாலுக்கா மிகவும் வறண்ட பிரதேசம். அங்கு அநேக ஏரிகள் இருப்பதுடன் ஒரு பெரிய ஆறும் அங்கு ஓடுகின்றது. ஆகவே அங்கும் ஒரு நீர்த்தேக்கம் கட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். அது பரிசீலனை செய்யப்பட்டு, வேலை ஆரம்பமாகும் தருணத்தில் அது நிறுத்தப்பட்டுவிட்டது. அதையும் இப்பொழுது ஆரம்பித்து செய்து முடித்தால் அப்பிரதேசத்திலிருக்கும் மக்களுக்கு மிகவும் சௌகரியமாக இருக்கும். கிருஷ்ணகிரி தாலுக்காவில் கிருஷ்ணகிரி ரிசர்வாயர் கட்டுவதுபோல் தரம்புரி தாலுக்காவிலும் ஒரு நீர்ப்பாசன திட்டம் செய்தாகவேண்டும். முக்கியமாக தரம்புரி நகரத்திற்கு குடிதண்ணீர் வசதிக்கூட இல்லாமல் அங்குள்ள மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். தரம்புரிக்கு மேற்கே சின்னா ஓடுவதால் பஞ்சபள்ளி என்ற இடத்தில் ஒரு நீர்த்தேக்க திட்டத்தை ஏற்படுத்தினால் சுற்றிலுமுள்ள பல ஏரிகளுக்கு நீர்ப்பாசன வசதிக்கு உதவுவதோடு தரம்புரிக்கும் மற்ற இடங்களுக்கும் குடிதண்ணீர் வசதி செய்து கொடுப்பதற்கும் அவை வசதி அளிக்கும். ஹரூர், ஒருர், தரம்புரி திட்டங்களை யெல்லாம் நம் சர்க்காரால் உடனடியாகச் செய்ய இயலாவிட்டாலும், அடுத்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலாவது இவைகளைச் சேர்த்து, நடைமுறையில் கொண்டுவந்தால், அந்த பகுதியிலுள்ள வறண்ட பிரதேசம் நான்கில் மூன்றுபங்கு செழிப்படைய உதவியாயிருக்கும். அம்மாதிரியான செழிப்படையக்கூடிய பிரதேசங்களில் இவைகள் அமைந்திருக்கின்றன என்பதையும் நான் இங்கு குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். மிகவும் கஷ்டமான இடங்களில் பெரிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களை ஆரம்பிப்பதைக் காட்டிலும் இம்மாதிரியான சிறு பிரதேசங்களில் சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களை செய்து முடித்தால் சர்க்காருக்கு செலவு குறைவதோடு, நல்ல முறையில், வறண்ட பிரதேசங்களை நீர்ப்பாசனத்தின்கீழ் கொண்டுவந்து அந்த இடங்களை செழிப்படையும்படி செய்ய ஏற்ற வசதியாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்குகின்றேன்.

“அடுத்தபடியாக, மின்சார வசதியைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகின்றேன்:—ஒரு தாலுக்காவில் ஒருருக்கு காரிமங்கலத்திலிருந்து மின்சார வசதியை எடுத்துபோகவும், போகும் வழியில் மற்றுமுள்ள மின்சார வசதியில்லாத பிரதேசங்களுக்கும் மின்சார வசதியளிக்க சர்க்கார் திட்டப்படிருப்பது அறிந்து மிகந்த சந்தோஷமடைகிறேன். மேலும் ராயகோட்டை, கெல்லமங்கலம், உத்தனப்பல்லி முதலிய இடங்களுக்கும் மின்சார வசதி அளிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதனால் அத்தொகுதி மக்கள் சார்பாக சர்க்காருக்கு எனது நன்றியைச் செலுத்துகின்றேன்.

“முக்கியமாக நகரங்களுக்கு மின்சார வசதியளிப்பதுடன், ஒவ்வொரு கிராமங்களுக்கும் இவ்வருகதி அளிக்க வசதி செய்யப்படவேண்டும். கவர்னர் அவர்களது உரையில், வருஷத்திற்கு 250 கிராமங்களுக்கு இதுவரை மின்சார வசதி அளித்துவந்தோம். இனி 1,000 வரை கொடுக்கப்போகிறோம் என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டிருந்தார்கள். அதுபடி செய்தால் ஐந்து வருஷத்திற்குள் எல்லா கிராமங்களும் மின்சார வசதியை அடையும். ஆரம்பத்தில் ஒரு நகரத்தை எடுத்துக்கொண்டால், அதற்கு சுற்றிலுமுள்ள 10 மைல் தூரத்திற்குள்ளிருக்கும் ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கு மின்சார வசதியளிக்க வேண்டும். உதாரணமாக, கிருஷ்ணகிரி நகரத்தை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கு மின்சார வசதியிருக்கிறது. ஆனால் அதற்கு அடுத்ததாற்போலுள்ள 10 மைல் தூரத்திற்குள்ளிருக்கும் கிராமங்களுக்கு அந்த வசதி அளிக்கப்படவில்லை. உடனடியாக நகரத்திற்கு அருகாமையிலிருக்கும் கிராமங்களுக்கு இந்த வசதியிருக்குமாயின் விவசாயிகளுக்கு மிகவும் சௌகரியமாக இருக்க

4th December 1954] [Sri P. M. Munuswamy Gounder]

கும். ஆகையால் கிருஷ்ணகிரி நகரத்தைச் சுற்றியுள்ள கிராமங்களுக்கு உடனடியாக மின்சார வசதியளிக்க வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“கடந்த வருஷங்களில் பருவமழையில்லாத காரணமாக நம் நாட்டில் விவசாயிகளுக்கு கடன் தொல்லை அதிகப்பட்டிருந்ததை அறிந்து நமது சர்க்கார் அவர்களுக்கு நிவாரணமளிக்க ஒரு வருஷத்திற்கு கடன் ஒத்திவைப்பு சட்டத்தை கொண்டுவந்தார்கள். இது அநேகர்களுக்கு குறிப்பாக விவசாயிகளுக்கு வசதி அளித்தது. ஆனால் அவர்களிலேயும் ஒரு பகுதியினருக்கு சிரமத்தையும் உண்டுபண்ணியது. காரணம் இன்று இந்த ஒத்திவைத்திருப்பதன் மூலம் நடைமுறையில் பலவித கஷ்டங்கள் அனுபவிக்க வேண்டியிருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு பணம் தேவைப்படும் போது கடன் வாங்கிக்கொள்ளுகிறார்கள். கையில் மீதியிருக்கும்போது தாங்களாகவே கொடுத்து வருகிறார்கள். இதில் நமது சர்க்கார் தலைவருவது தவறு என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். கடன் கொடுத்தவர்களுக்கு தங்களுக்கு தேவைப்படுகின்றபோது திருப்பி வாங்கிக்கொள்ள இயலாமல் கஷ்டப்படவேண்டியிருக்கிறது. இப்போது அமுலிலுள்ள இந்தச் சட்டம் குறிப்பாக விவசாயிகளுக்கு சாதகமாக இருப்பதோடு, தனிப்பட்ட முறையில் உண் வியாபாரிகள் இது பாதிக்கிறது. இப்படி வியாபாரிகளும் பெரிய விவசாயிகளும் தாங்கள் கடன் வாங்கிய இடத்திலே, கடன் தொகையை உடனே திருப்பிக் கொடுக்காத நிலையை இந்தச் சட்டம் உண்டுபண்ணுவதால், இதை யெல்லாம் நமது சர்க்கார் மிகுந்த ஆலோசனை செய்து, நன்கு புரிசிவித்து இந்தச் சட்டத்தின் காலத்தை மேலும் நீடிக்கக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்தச் சட்டம் அமுலில் இருக்கும்வரை அன்றாடம் கொடுக்கல் வாங்கல் விஷயத்தில் குறுக்கே நின்று, தொழிலையும், விவசாயத்தையும் பாதிக்கிறது. ஆதலால் இந்த சட்டத்தை நீடிக்காதபடி, விவசாயிகளுக்கும் வியாபாரிகளுக்கும் பலன் அளிக்கும் முறையில் மாற்றி சட்டம் உண்டாக்கவேண்டும் என்று கேட்டு கொள்ளுகிறேன். அடுத்தபடியாக தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம். கிருஷ்ணகிரி தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டமும் இத்திட்டத்தின் ஒரு பகுதியாகும். அத்திட்டத்தை கிருஷ்ணகிரி, ஒசூர் தாலுக்கா பூராவிலும் விஸ்தரிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருந்தும், இதுவரை கிருஷ்ணகிரி தாலுக்கா பூராவையும் சேர்க்காமல், சில பிரிக்காக்கள் மாத்திரம் எடுத்துக்கொண்டிருப்பதைப் பற்றி வருந்துகின்றேன். ஆதலால் தாலுக்கா பூராவையும் அந்த திட்டத்தின்கீழ் கொண்டுவரும்படியும், ஒசூர் தாலுக்காவையும் எப்படியாவது இந்த வருடம் தேசிய விஸ்தரிப்பு திட்டத்தின்கீழ் கொண்டுவரவேண்டுமென்று கனம் அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். காரணம் தற்போது இந்த தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம் ஒன்றுதான் ஜனங்களுக்கு சர்க்கார் என்ன செய்கிறார்கள் என்பதை நடைமுறையில் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டுவதற்கு சௌகரியாக அமைந்திருக்கிறது. காரணம் இந்த தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தில் எல்லாவிதமான அம்சங்களும் அடங்கியிருக்கின்றன. ஆகவே அதை முக்கியமாக நாம் ஜனங்களிடத்திலே எடுத்துரைத்தால், அவர்களுடைய பூரண ஒத்துழைப்பு நமக்குக் கிடைக்கும். அவர்களின் உதவியால் இந்தத் திட்டங்களையும் வெற்றிகரமாக நடத்த முடியும். ஆகவே இத்திட்டம் எல்லா இடங்களிலுள்ள மக்களுக்கும் நன்மை அளிக்குமாயினால், இத்திட்டத்தை ஒவ்வொரு ஜில்லாவிற்கும், ஒவ்வொரு தாலுக்காவிற்கும் விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்பதைச் சொல்லிக் கொண்டு, இச்சந்தர்ப்பமளித்ததற்கு நன்றி தெரிவித்துவிட்டு நேரமாகி விட்டதினால் நான் என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

DEPUTY SPEAKER :—“The House will now rise for lunch and meet again at 2-30 p.m.”

The House then rose for lunch.

(After lunch—2-30 p.m.)

* SRI K. VINAYAKAM :—“Mr. Deputy Speaker, in the Address delivered by the Governor of Madras last time when we met here, he pertinently drew the attention of this House to how the

[Sri K. Vinayakam] [4th December 1954]

Government were trying to get the Tamil areas of Chittoor district added on to the Madras State by constitutional methods. Much water has flowed under the bridge since that statement was made. I was hoping that the Governor would mention in his present Address what steps the Government of Madras had taken in that direction and at what stage the matter stood. But I was very much disappointed when I did not find any reference to that aspect of the question in the Address of the Governor. The conditions in the disputed border areas are not at all satisfactory. Whenever it was necessary, I drew the attention of the Hon. the Chief Minister of this State as well as the Hon. the Leader of this House to the conditions prevailing in those areas. A school was being conducted in Podaturpet in Tiruttani taluk for training Tamil teachers. But that school has been ordered to be closed by the Andhra Government after the inception of that State on the only pretext that consequent on the formation of the Andhra State, there is no necessity for a school of that type, namely, a Tamil training school. The students who were studying in that institution were admitted into it during the days of the composite Madras State, i.e., before the formation of the Andhra State. They were not aware that a linguistic State would be formed soon. But, to their dismay, after the formation of the linguistic State, the Andhra Government have refused to pay the stipend to the students studying in that institution. Now, the students of that institution are put to great hardship due to non-payment of stipends. I have approached the Madras Government and requested the Hon. the Finance Minister to look into the matter. I again request that suitable steps may be taken by the Government of Madras to see that the stipend is paid to those students who were admitted into that institution before the formation of the Andhra State. I would also request our Government to pay the stipends to those students who belong to the Madras area just as the Andhra Government have agreed to pay the stipends to the students belonging to their area.

“ The hon. Member Sri Balakrishnan has pointed out the plight of the Engineering students belonging to the Tamil area who are now studying in Anantapur. Those students wrote to me also making the same complaint. One such copy was forwarded to the Hon. the Minister for Education. I hope he will take proper steps to alleviate their distress.

“ Then, Tamil Vidwans are being trained in the Tirupati University. The students were admitted into that University during the days of the composite Madras State. Now the Tirupati University is contemplating to confer not the Vidwan title upon the Tamil Vidwans who are trained just like the Vidwans in our State but an Andhra degree known as ‘ Tamila Praveena ’. They also study Tamil, Tirukkural, Purananoru and all the other books prescribed for qualifying for a Vidwan title in Tamil Nad. But only a diploma called Tamila Praveena is going to be conferred on the students who study all these books. This is a thing which is unimaginable. Madras Government should take suitable steps and request the Andhra Government to change their decision.

4th December 1954] [Sri K. Vinayakam]

“ To give one more instance of how the Tamilians are being ill-treated in those areas, the Tiruttani Panchayat Board has been superseded for the simple reason that its proceedings were being carried on in the Tamil language.”

DEPUTY SPEAKER :—“ The matter is before a Court.”

* SRI K. VINAYAKAM :—“ Sir, I am not trying to influence the decision of the Court. I am only bringing to the notice of the Government the hardships experienced by the people of the locality. We named the Panchayat Board building as ‘ Rajaji Building ’. Simply because the Andhras have got an aversion to a leader like Rajaji, they say, ‘ You should not have named that building as Rajaji Building ’. The Board has been superseded for such flimsy causes. The Tamil New Year’s day was celebrated by the Panchayat Boards there. But the Telugu administration took objection to this kind of celebration being conducted by the Tamilians.

“ I have seen from the Address of the Governor that we are taking credit for the amalgamation of the French territories with our State. May I ask in all humility, what steps this Government have taken to get those areas amalgamated with our State? When we put some pertinent questions on the floor of this House, the Government did not even answer them properly. They shunned our questions and they were not prepared to face public opinion. But when some enthusiastic men living in those areas have made all the sacrifices and taken steps to see that those areas are freed from the yoke of the French administration, the Madras Government take all the credit for it.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ We do not take credit for it. The Governor has stated so in his Address.”

* SRI K. VINAYAKAM :—“ The Address delivered by the Governor is only a replica of the views entertained by the Madras Government.

“ Now, there are divergent views prevailing among the public about the reorganization of local bodies. If the Government are sincere about reorganizing the local bodies, they should not have held elections to the present district boards. Now, to try to reorganize the local bodies and usher in the taluk boards is a thing which has got to be seriously studied by the Members of this House. I hope the Government will take the proper attitude in this connexion. I have said on a former occasion that the Governor’s Address was lifeless and it did not touch the burning problems facing the State. The same is the case with regard to the present Address also. One such problem that should have engaged the attention of the Governor is the urgent need for a proper tenancy legislation. Everywhere in our State, there has been an agitation for a comprehensive agrarian legislation. Agrarian reforms have got to be ushered in as early as possible. For instance, in the district which I have the honour to represent, viz., Chingleput, a number of agricultural problems have got to be

[Sri K. Vinayakam] [4th December 1954]

faced and solved. There are big landlords, who are not zamindars. They are patta holders and they lease out lands to poor agricultural tenants from whom they squeeze almost the entire agricultural produce. We have been voicing their grievances on the floor of this House on former occasions also, and have been earnestly pleading for extending the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act to the Chingleput district. Especially from areas like Madurantakam, cases are coming in large numbers reporting that landlords are teasing the tenants. The Collector and other revenue authorities have no jurisdiction to interfere in the collection of 'kuthagai' or rents. They say that the landlords have every right to extract whatever they want from the tenants and if the tenants want their grievances to be redressed, they must go to a Court of Law or seek other remedies. The Government do not want to interfere and they want to leave the tenants to their fate. This naturally results in agrarian unrest. The Government want to interfere only when some political party taking advantage of the unrest begins to foment trouble and create disturbances. This should not be the case. The Government should not leave the tenants to their fate. They must quickly bring forward proper legislation so that all these evils may be rooted out."

* SRI M. MUNI REDDI:—"Mr. Deputy Speaker, I rise to support the Motion of Thanks moved on the floor of the House on the Governor's Address. His Address is thought-provoking as he has called upon us to give constructive suggestions on the various policies of the Government. The Government have done good work. There has been a clamour here and outside that there should be District Board elections soon. These elections are now over and the Presidents have in right earnest begun to work. The Salem District Board President Sri Kaliannan has already issued instructions and has even requested the Assembly Members to support the scheme for starting more schools in rural parts and has asked us to furnish particulars and plans. The Hon. Minister for Harijan Welfare has issued a circular asking for particulars where more than 15 Harijan houses are situated so that drinking water facilities may be afforded to Harijans. In this manner, the Government have been doing what little they can do under the present pressing circumstances.

"Sir, I wish to draw the attention of the Government to the two memoranda which I have submitted to the Hon. Chief Minister on 6th August 1954 with regard to the starting of hostels in every taluk headquarters. Every high school must have a hostel. If our State really wants talented people of character, ability and good habits, it is very necessary that hostels must be started at least one for every taluk, if not for every high school.

"I also wish to stress the need for starting land mortgage banks in all taluks. The primary need of the agriculturists is to have a cheap credit system. The Government must look into the matter and do the needful to help the agriculturists.

4th December 1954] [Sri M. Muni Reddi]

" There is no Government Hospital in Hosur taluk which has a population of 3 lakhs. The Government have stated that they would sanction this in the year 1954-55. But, when I asked the Hon. Minister Sri A. B. Shetty about this, he says that the Government have not yet finalized the scheme. I request the Government to do the needful in the matter.

" As far as the Governor's Address is concerned, as I said before, it is thought-provoking. He has invited suggestions on various aspects and policies of the Government. With regard to the continuance of the Moratorium Act, I would like to point out that it has not done any good to the poor people. On the other hand, it has tightened the money market and the credit system. People are not able to secure loans. Some may say that it has done some good in certain areas. On the whole, if we take the prevailing circumstances into account, it will be seen that it has not done good to anybody. If, however, the Government think of modifying the Act, I submit that in case the judgment-debtors want to pay off the whole debt, the interest may be scaled down to 4 per cent and in case they want to pay in instalments, the interest may be raised to 6½ per cent. I think this will be a feasible arrangement and will help the poor people. Unless the Government are prepared to provide a cheap credit system for the ryots, they ought not to rush with a legislation like this. Everywhere we find that there is a clamour for loans. The poor agriculturists need money for a variety of purposes. When they do not have a cheap credit system most of them have to execute sale deeds and raise money. Under these circumstances, the Government must come forward to provide some cheap credit facilities to the poor people.

" The Government must also pay attention to the improvement of tanks in the State. I have referred to this matter on former occasions also. There is no use of constructing some small dam or anicut here or there. It will not solve the problem. The Government must go deeper into the question and assist the ryots. I have stated in my lengthy memorandum that unless experimental research farms are started as detailed in my memorandum, agricultural industry will not flourish. The work of fisheries development, growing of fruit-yielding trees and seed distribution must be clubbed and distribution of waste land to landless poor must all go together.

" Recently, I undertook a tour in the forest areas in Hosur taluk. There are grazing lands in many places in all villages surrounded by forest. People are allowed in some places to graze their cattle in reserve forests. In such places where the villages are surrounded by reserve forests, there is no necessity for separate grazing lands. These lands could be distributed among the landless poor people. I have discussed this matter fully with the Revenue Divisional Officer, Hosur.

" If the Government still feel that lands should be reserved for grazing purposes, they can keep a nominal 10 or 15 acres. Recently I had been to Salivaram village in Hosur taluk where there is an

[Sri M. Muni Reddi] [4th December 1954]

extent of 100 acres of grazing land. The whole village is surrounded by forest. But these grazing lands are cultivated by Harijans and they have each spent more than Rs. 500 on them. They are convicted and punished heavily by the Government. I fervently appeal to the Government and draw the attention of the Hon. Ministers for Agriculture and Finance to go into this problem and see that these grazing lands round about the forest villages are distributed among the landless poor so that the problem of land hunger may be solved to a certain extent.

"As far as Harijan Uplift is concerned, the Governor, in his Address, has stated that the Government are doing their utmost in this connexion. However, I want the Government to instruct the District Harijan Welfare Officers to co-operative with hon. Members of this House so that they may do something for the uplift of Harijans. I know our representations are unheard and they are not cared for. Even though we write letters, they do not care even to reply. I want the amount allotted for Harijan uplift to be distributed talukwar. Then only the backward areas can be developed."

DEPUTY SPEAKER :—"The hon. Member's time is up."

SRI M. MUNI REDDI :—"I want to give some suggestions on other subjects and I require some more time."

"Sir, a Special Development Fund must be created in every taluk so that backward areas may be helped. Every village must have a school, a road, a post-office and drinking water facilities. These are the four essential requirements which the Government must provide for at least in the backward areas."

"Then I come to the appointment of a Committee to go into the question of improving the organization of the Revenue Department. Now, a lot of corruption is prevalent at taluk and even district levels. As the Collector is overburdened with so many departments and so much administrative work he is not able to discharge his work properly and effectively. Very recently I submitted a long memorandum of six pages to the Chief Minister wherein I have pointed out the defects in the Revenue department and the injustices done to the poor people. Unless there is decentralisation at the taluk and district levels, there cannot be any hope for the poor people and they cannot expect justice from Revenue department. Whenever appeals are preferred by the aggrieved against a Revenue officer or Karnam for rejecting the petition for assignment of land the connected papers are sent back to the same Revenue Officer or the same Karnam for necessary action, remarks and report. He writes the same thing again and again. When the aggrieved party applies for an extract of the order, or report or remarks they are not given and even if the rejection order is given, the reason for the rejection is not stated therein. Therefore, we cannot improve the organization of the Revenue Department unless it is reorganized at taluk and district levels."

4th December 1954]

* SRI V. GOPALA GOUNDER :—“ Mr. Deputy Speaker, I wish to say something about improving the agricultural conditions in the State. The Governor's Address refers at the outset to the merger of the French Settlements with the Indian Union, Sir, we have got only a *de facto* merger and not a *de jure* merger. Only after the *de jure* merger, we and our brethren there will become united again.

“ So far as agricultural conditions are concerned, in the Governor's Address, something is said about the improvement in irrigation, electricity and lastly the indebtedness of the agriculturists. Mention has been made in the Address about several schemes like National Extension Service, the Local Development schemes and community projects but these are schemes which are worked only in some parts of the State. So far as the South Arcot district is concerned, none of these schemes, either the National Extension Service or the Local Development Schemes or the community project is of any help except in some parts of the district. These schemes are helpful only in places where the people are rich enough to contribute their mite, but in places, where the people are poor, these schemes are of no avail at all. The South Arcot district is noted for its poverty and it has not been benefited by any of these schemes. The only thing that the Government can do to improve the conditions of the agriculturists in the South Arcot district is to improve irrigation facilities. In spite of our saying several times on the floor of this House about their conditions, the Government seem to have taken no interest in improving the minor irrigation tanks in many parts of the district especially in the northern portion of the district. So far as the southern portion of the district is concerned, only in Chidambaram there are certain facilities for irrigation. But, on the other hand, in the other portion of the district, irrigation is done from tanks maintained by the Revenue and by the Public Works Departments. As stated in the Governor's Address itself, only if the north-east monsoon breaks out in full swing, the cultivators may be able to reap the benefits which they are expecting after spending so much on cultivating their lands. If there is a failure of monsoon and if it does not break out in about 10 or 15 days, I think, nobody will reap any benefit out of the amount spent on cultivation. This is the condition prevailing in the South Arcot district. I do not know about the other districts. I think, in the districts of North Arcot and Salem also, the same conditions prevail and the north-east monsoon has failed. But there is some hope that it will break out in the near future because we know that during the Karthigai Deepam, we can expect some rains from the north-east monsoon. Though the Karthigai Deepam is now approaching, there is no indication of any monsoon breaking out. If these conditions persist in the near future also, I do think that there will be failure of wet crops in these districts. The Government know that this year there has been a failure of even dry crops. When both the wet and dry crops have failed, I do not know how the Government are going to help the people and it may not be surprising if the representatives of the people from this district come forward with a request for remission, etc., to this House.

[Sri V. Gopala Gounder] [4th December 1954]

“ So far as the supply of electricity is concerned, I have been repeatedly saying and even condemning the Government for their failure to extend electricity to places where there is no natural facility for irrigation. That has not been done so far. So, I want to make a special request to the Government to allot at least this year sufficient amount for the extension of electricity to places like Tindivanam and Gingee.

3 p.m.

“ So far as the minor irrigation programme is concerned, I am sorry to say that the Government have not done anything to the satisfaction of the people of South Arcot district. I hope that, at least this year, the Government will allot a large amount for the improvement of minor irrigation tanks in this district.

“ Lastly, I wish to say a few words about the Moratorium Act. The Members of the House will remember that when the Moratorium Bill was under discussion in the Legislative Assembly, I was the sole Member who opposed the Bill being passed into law. But the consensus of opinion now is that this Act has not benefited the agriculturists at all. Of course, the question of further extending the life of the Act will have to be decided when the time comes. However, I wish to say one thing with regard to the working of this Act. On the one hand, as a result of the working of the Act, the ryots have not been able to command credit facilities. On the other hand, the difficulties of ryots have further increased on account of the failure of the monsoon. In these circumstances, we will have to decide whether the life of the Moratorium Act should be extended or not. That is a point which will have to be thoroughly discussed, when the proper time comes, in the Assembly. The general opinion is that it has destroyed rural credit facilities. That fact has been recognized universally by all Members on both sides of the House.

“ It has been suggested in the Address that the Government would welcome useful suggestions from hon. Members whether district boards have not become too unwieldy for proper mass contract. It has also been stated that local bodies require some readjustment. Hon. Member Sri K. Vinayakam while referring to this subject asked why elections to district boards were held when the Government were of the view that local bodies required some readjustment. We all knew that prior to the recent elections to district boards, there was a move to readjust the local bodies. It was then said that district boards should be abolished and taluk boards revived. But the idea was subsequently dropped. Suddenly, the Government decided to hold elections to district boards. The readjustment of local bodies contemplated by the Government could have been carried out before holding elections to district boards so that the money spent on the recent elections to district boards could have been saved. It has been asked whether the present district boards are not too unwieldy for proper mass contract. It might be argued by members who have been returned to district boards that Members who have been returned to the Assembly have got to represent still bigger constituencies and that, therefore, the question of mass contact does not arise. Conditions with

4th December 1954] [Sri V. Gopala Gounder]

regard to district boards are quite different from the conditions that prevail in the Legislative Assembly. So far as the administration of local bodies is concerned, a smaller area will serve the purpose better. There was a suggestion some time ago that 'Circle Board' should be set up in the place of the existing district boards. When the taluk boards were abolished by the Justice Party, it was said that taluk boards were small units and were not self-supporting from the financial point of view. Some time ago, an experiment was also tried by bifurcating district boards in certain districts. I think the Government may consider either the formation of circle boards or the division of the existing district boards into two or three smaller district boards, when they take up the question of readjusting local bodies."

* **SRI R. S. ARUMUGAM** :—"கனம் உதவித் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சபையில் கவர்னர் அவர்கள் நிகழ்த்திய உரையைப் பாராட்டி ஸ்ரீமான் செல்வராஜ் அவர்கள் கொண்டுவந்த தீர்மானத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். கவர்னர் அவர்கள் தனது உரையில் நமது தேசிய சர்க்கார், ஜனநாயக சர்க்கார் இந்த நாட்டுக்குச் செய்திருக்கக்கூடிய பல நல்ல காரியங்களையெல்லாம் பற்றி எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கணிசமான அளவுக்கு இந்த நாட்டிலே நல்ல முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பது அவர்கள் உரையிலிருந்து நன்கு தெரிகிறது. அதற்குரிய பாராட்டுகளுக்கு எல்லாம் இந்தச் சர்க்கார் உரியது என்று எண்ணி நான் பெருமைப்படுகிறேன். இருந்தாலும் சமீபத்திலேயே வரவு செலவுக் கூட்டம் நடக்க இருக்கின்ற படியால் எனது ஒரு சில அமிப்பிராயங்களை சர்க்காரின் கவனத்திற்கு இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ளலாம் என நினைக்கிறேன்.

"நமது ராஜ்யத்திற்கு அடுத்தாற்போலுள்ள திருவாங்கூர் கொச்சி ராஜ்யத்திலுள்ள நாஞ்சில்நாடு, மூன்று போன்ற இடங்களில் தமிழர்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அதை இந்த இடத்தில் குறிப்படுத்தவேண்டிய அவசியமும் கடமையும் எனக்கு இருக்கிறது. எங்கள் திருநெல்வேலி ஜில்லாவிற்கு அடுத்தாற்போல் நாஞ்சில்நாடு இருக்கிறது. அங்கு வாழ்கின்ற தமிழர்களுக்கு மிகவும் கொடுமையும், அநீதியும் இழைக்கப்பட்டு வருகிறது. கொடுமை தாங்காது பலர் எங்கள் ஜில்லாவில் தலைமறைவாக இருக்கிறார்கள். மூன்று-நாஞ்சில் நாட்டில் வாழ்கின்றவர்கள் முழுவதும் தமிழர்கள். நமது பண்பாடும் நாகரீகமும் உள்ளவர்கள். தேச விடுதலைக்காக நம்மோடு தோளோடு தோள் சேர்த்து போராடியவர்கள். அவர்கள் 'நாங்கள் தமிழர்கள். ஆகவே தமிழர்களின் நாகரீகத்தைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள, பண்பாட்டை வளர்த்துக்கொள்ள தமிழ் ராஜ்யத்தோடேயே சேர்ந்திருக்கவேண்டுமேயல்லாது திருவாங்கூர்-கொச்சி ராஜ்யமாகிய மலையாள ராஜ்யத்தோடு சேர்ந்திருக்கமாட்டோம். எங்களுடைய உறவினர்கள் திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலேயேதான் இருக்கிறார்கள். அவர்களோடு நாங்கள் இணைந்து வாழ வசதி செய்யப்படவேண்டும்' என்று பலகாலமாக சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தக் கோரிக்கையை அவர்கள் எழுப்பிக்கொண்டேயிருக்கிறார்கள் என்பதற்காகத்தான் மலை யாளிகள் அங்கு வாழ்கின்ற தமிழர்களுக்கு சொல்ல முடியாத துன்பத்தையும், கொடுமையும் விளைவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நம்மோடு, அதாவது நமது தமிழர்களோடு—நமது தமிழர்கள், அதாவது நாஞ்சில் நாட்டில் உள்ளவர்கள், சேரவேண்டும் என்கிறதற்காக அவர்களுக்குக் கொடுமைகள் இழைக்கப்படவேண்டுமா? அவர்கள் அல்லலை, அவதியை அகற்றவேண்டிய பொருப்பும் கடமையும் நம்மையும் சார்ந்திருக்கிறது என்பதை என் னால் வற்புறுத்தித் தெரிவித்துக்கொள்ளாமல் இருக்க முடியவில்லை. ஆகவே அவர்களுடைய நியாயமான கோரிக்கை வெற்றிபெறுவதோடு கூட அவர்களுக்கு இழைக்கப்பட்டுவரும் அநீதியைப் போக்கவேண்டியது நம்மையும் சார்ந்தே இருக்கிறது என்பதையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[Sri R. S. Arumugam] [4th December 1954]

“அடுத்தாற்போல கொழும்பு போன்ற இடங்களில் வசிக்கின்ற தமிழர்கள் இன்னும் ஒரு சில நாட்களிலேயே சொத்து சுதந்திரத்தையெல்லாம் விட்டுவிட்டு அகதிகளாக நமது தமிழகத்திற்கு வந்து சேர்ந்துவிடுவார்கள் என்பது எண்ணக்கூடிய நிலையையே அதிகரித்து வந்துகொண்டிருக்கிறது. அப்படியே அவர்கள் வருவார்களேயானால் அவர்களைக் காப்பற்றவேண்டிய பொறுப்பும் நம்மையே சார்ந்திருக்கிறது. இதையெல்லாம் கருதி வரப் போகின்ற நமது 1955-56-ம் வருஷ பட்ஜெட்டைத் தயாரிக்கவேண்டுமென்று நமது நிதி மந்திரி அவர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். வரப்போகின்ற வரவு செலவு திட்டத்தில் இதற்கெல்லாம் வழிவகைகள் செய்யப்படவேண்டியது ரொம்பவும் அவசியமானதாகும்.

“அதோடு நமது நாட்டைப்பற்றி கவனிப்பவர்கள் எல்லாம் நமது நாட்டிலே மிக அதிக சதவிகிதம் உள்ள விவசாயிகளைப்பற்றி நினைத்தாக வேண்டும். அவர்களை மறந்துவிடுவது முடியாது. இந்த நாடு சபீட்சமாக இருக்கவேண்டுமென்றால் இந்த நாட்டிலேயுள்ள விவசாயப் பெருமக்கள் சபீட்சமாக இருந்தாகவேண்டும். இந்த நாடு வளம்பெற்றிருக்கவேண்டுமென்றால் இந்த நாட்டிலேயுள்ள விவசாயப் பெருமக்கள் தங்கள் வாழ் விலே வளம்பெற்று இருக்கவேண்டும். ஆனால் அவர்கள் அப்படியிருக்கிறார்களா? ஊர் மக்களுக்கெல்லாம் உணவளிக்கும் அவர்களுக்கு உண்ண உணவில்லை. தங்க இடமில்லை. குடிக்கக்கூட நல்ல தண்ணீர் வசதி கிடையாது. அவர்களுடைய முன்னேற்றத்திற்கு விவசாய இலாபக்காக்கூட என்னென்ன செய்யவேண்டுமோ அவைகளையெல்லாம் உடனடியாகச் செய்வதும் இல்லை. விவசாயச் சீர்திருத்தச் சட்டம் வேண்டுமென்று எல்லோரும் பேசுகிறார்கள். நானும் சட்ட சபைக்கு வந்தநாள் முதல் அதற்குத்தான் முக்கியத்வம் கொடுத்து போடவருகிறேன். இதற்காக எத்தனையோ கமிட்டிகள் எல்லாம் போடப்பட்டன. இது சம்பந்தமான விஷயத்தில் சர்க்கார் கவனம் செலுத்திக்கொண்டே போனாலும் கூட நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டம் இதுவரை வரவில்லை. நான் கடந்தகொண்டேதான் போகின்றது. என்போன்ற ஆயிரக்கணக்கான பேர்கள் நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டம் ஒன்று விரைவிலேயே வரும் என்ற நம்பிக்கையில்தான் இருந்துகொண்டிருக்கிறோம். வாஸ்தவத்தில் அப்படிப்பட்டதொரு மசோதாவைக் கொண்டுவராவிட்டால் எத்தனையோ ஆயிரக்கணக்கான விவசாயத் தொழிலாளிகள் மிகவும் வருந்த வேண்டியதொரு நிலையே சீக்கிரத்தில் வரப்போகிறது. அதைக் குறித்து மிகச் சிக்கலானதொரு கொந்தளிப்பும் உண்டாகப்போகிறது. அதற்கு, இந்தச் சபையில் இருக்கக்கூடிய அனைவருமே பொறுப்பாளியாகவேண்டிய நிலையில்தான் இன்றைக்கு இருக்கிறோம் என்பதை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. இந்தக் கூட்டத்திலேயே அந்த மசோதா பிரேரிக்கப்படுமென்று எதிர்பார்த்தோம். இல்லை. கூடிய சீக்கிரத்திலேயே அதைக் கொண்டுவர சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சட்டம் இரண்டு மூன்று மாதங்கள் கழித்து வந்தாலும், அதற்கிடையில் விவசாயிகள் நிம்மதியாக விருக்க நிலமாற்றம் கூடாது என்றுவது ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவரங்கள். விவசாயிகள் நிம்மதியாக இருக்கவேண்டாமா? என்பதை எண்ணிப்பாருங்கள் என்பதை நான் தெரிவிக்காமலிருக்க முடிய வில்லை.

“அதுமாத்திரமல்ல. நமது சர்க்கார் ஜமீன் ஒழிப்பு, இனம் ஒழிப்பு போன்ற சட்டங்களைக் கொண்டுவந்தார்கள். அதில் மைனர் இனமை விட்டு விட்டார்கள். அதன் காரணமாக அந்த மைனர் இனமில் வாழ்கின்ற குடிபடைகள் மிகத் தொந்தரவுக்கு உள்ளாகிவருகிறார்கள். அவர்களை மிகக் கொடுமைபடுத்தி அதிகப்படியாக இனம்தார்கள் வசூல் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். நிலம் மாற்றி அமைக்கவும் ஏற்பாடு பண்ணுகிறார்கள். 1908-ம் வருஷத்திய சட்டத்திலே அந்த மைனர் இனங்கள் விடப்பட்ட காரணத்தினாலே 1947-48-ம் வருஷத்தில் ஏற்பட்ட சட்டத்திலும் அவைகள் விடப்பட்டுவிட்டன. அதனால்தான் அதில் வாழ்கின்ற மக்கள் மிகத் தொந்தரவுக்கு உள்ளாகியிருக்கிறார்கள். அந்த மைனர் இனங்களையும் கூட ஒழிக்கின்ற வகையில் கூடிய சீக்கிரத்திலேயே சட்டத்தை சர்க்கார் திருத்தியாகவேண்டுமென்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

4th December 1954] [Sri R. S. Arumugam]

“கிராமப்புறங்களை முன்னேற்றம் அடையச் செய்ய பல நல்ல காரியங்களை இந்தச் சர்க்கார் செய்துவருவதைப் பாராட்டாமலிருக்க முடியாது. அதுவும் குறிப்பாக ‘லோகல் டெவலப்மெண்டு ஸ்கீம்’ மூலம் நல்ல திட்டங்களை வகுத்துக்கொண்டு திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலும் பல நல்ல காரியங்களைச் செய்து வருகிறார்கள். கிராம மக்களும் அவர்களுக்கு வேண்டிய பல உதவிகளை அளித்துவருகிறார்கள். அதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட பணம்தான் போதாமலிருக்கிறது. அதற்கென்று இன்னும் கொஞ்சம் அதிகப்படியாகச் செலவு செய்யக்கூடிய நிலைமையை ஏற்படுத்தியாகவேண்டும். திருநெல்வேலி தாலுகாவில் நகரங்களுக்கும், சில இடங்களுக்கும் சில வருஷங்களுக்கு முன்னால் மின்சார வசதி செய்யப்பட்டது. அதற்கு அப்பால் ஒரு அடிசூட இன்னும் அந்தத்திட்டம் விஸ்தரிக்கப்படவில்லை. மற்ற கிராமங்களுக்கு எல்லாம் உடனடியாக எவ்வளவு சீக்கிரம் மின்சார வசதியைச் செய்யமுடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரம் செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். குறிப்பாக நெல்லை தாலுகா பஞ்சப்பகுதியான மதவக்குரிச்சி, கங்கைகொண்டான் ஆகிய பிரிக்காக்களுக்கு மின்சாரம் உடனே தேவை.

“கடன் மசோதா இன்னும் ஒரு ஆண்டுக்கு நீடிக்கப்படுமெனும், வேண்டாமா என்ற பிரச்சனை பெரிதாகவே இருந்துகொண்டிருக்கிறது. கிராமங்களிலே இந்தச் சட்டத்தினால் ஒரு சிலர் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். இன்னும் சிலருக்கு தாந்தாலிகமான நன்மை இருக்கிறது என்பதும் வாஸ்தவம். கூட்டுறவுக் கடன்கள்போல் சீட்டுக் கம்பெனிகளுக்கு விலக் களிக்காததால் அவர்கள் நிலை கஷ்டமே. திடீரென்று இந்தச் சட்டத்தை ரத்து செய்வதனால் அதனால் பாதிக்கப்படுகின்றபேர்கள் மிக அதிகம் இருப்பார்கள். ஆகவே, மிகக் குறைந்த பகுதிகளாகப் பல தவணைகளில் வாங்கிய கடனைத் திருப்பிக்கொடுக்கும் ஒரு வசதியை இந்தச் சர்க்கார் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மேலும் இந்த இடத்தில் ஒரு விஷயத்தை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். எல்லோருக்கும் பத்திரம், நோட்டுகள்பேரில்தான் கடன் கொடுக்கிறார்கள் என்று சொல்வதற்கில்லை. கிராமங்களிலே இருக்கக்கூடிய பணக்காரர்கள் ஐதா இந்தக்கடன் அங்காங்குள்ள சேரி மக்களுக்கு ஐந்து ரூபாய், பத்து ரூபாய் என்று அப்பப்போது கொடுத்துவிட்டு வாரத்திற்கு ரூபாய்க்கு ஒரு அணு, இரண்டு அணு என்று அதிகப்படியான வட்டி வாங்கி வருகிறார்கள். அதிகப்படியான நெல் வட்டியும் வாங்குவார்கள். கொடுக்காவிட்டால் கட்டி வைத்து அடித்து உதைப்பார்கள். இப்படிப்பட்ட சொல்லமுடியாத ஹிம்ஸைக்கு பல தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் ஒவ்வொரு நாளும் உள்ளாடிக் கொண்டு வருகிறார்கள். அது மாதிரிம் அல்ல; பணம் கொடுக்கமுடியாவிட்டால் அவர்கள் வீட்டுப் பெண்களைத் கூட அடித்துப் பலவகையிலும் அவமானப்படுத்துகிறார்கள். இதற்கு நியாயம் கிடையாதா என்று யாராவது கேட்டாலும் ‘நீ ஏன் அவரிடம் கடன் வாங்கினாய். வாங்கிய கடனைத் திருப்பிக்’ கொடுத்துவிடும். கொடுத்துவிட்டால் அவர் இப்படித் துன்பப்படுத்துவாரா,’ என்றெல்லாம் சொல்லிவருகிறார்கள். இதாதான் கிராம மக்களின் நிதியாகவும் இருந்து வருகிறது. இந்த இடத்தில் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். அப்படிப்பட்ட ஏழை தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு நிவாரணமே கிடையாதா? அவர்களுக்குப் பகுத்தறிவோடு, சுயமரியாதையோடு வாழத் தெரியவில்லை என்பதற்காக விரும்பத் தெரியவில்லை என்பதற்காக சர்க்காரும் நிவாரணம் தேடாமல் இருக்கக்கூடாதல்லவா? இந்த மாதிரியானதொரு நிலைமையை நீடித்துக் கொண்டே போகவிடுவது இந்த நாட்டுக்கே கெடுதல்தானே. ஆகவே சர்க்கார் உடனடியாக அந்த ஏழை மக்களுக்கு குறைந்த வட்டியில் பணம் கிடைக்கும்படி செய்வதோடு கூட இவ்வளவு வட்டிக்கு மேல் யாரும் வாங்கக் கூடாது கொடுக்கக்கூடாது என்றதொரு சட்டத்தையும் கொண்டுவருவதோடு மாதிரிம் அல்லாமல் அதிக வட்டிக்குக் கடன் கிராமங்களில் கொடுக்கிறவர்களையும் நான் முன் சொல்லியபடி கொடுமைப்படுத்துகிறவர்களையும் சர்க்கார் அதிகாரிகள் கண்டுபிடித்து நடவடிக்கையும் எடுக்க வேண்டும் என கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“ஆரம்பக் கல்வித் திட்டத்தைப்பற்றி புனராலோசனை செய்ய ஒரு கமிட்டியை அமைத்திருக்கிறார்கள். அதை என் போன்றவர்களால் அப்படியே வரவேற்க முடியவில்லை. ஏனென்றால் அந்தக் கமிட்டியில் பல அறிவாளி

[Sri R. S. Arumugam] [4th December 1954]

கள் இருந்தாலும்கூட ஆரம்பக் கல்வித் திட்டத்தைப்பற்றி பரிசீலனை செய்யவேண்டிய விஷயமாதலால் அதிலே ஒரு ஆரம்ப ஆசிரியராவது இடம் பெற்று இருக்கவேண்டியது ரொம்பவும் அவசியமாகும். ஆனால் ஒரு ஆரம்ப ஆசிரியருக்குக் கூட அந்தக் கமிட்டியில் இடம் கொடுக்கப்படவில்லை. இதையும் சர்க்கார் கவனத்தில் வைத்துக்கொண்டு இந்தக் குறையை தீர்த்துவைக்க முன் வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ஹரிஜனங்களுடைய நன்மையை உத்தேசித்து இந்தச் சர்க்கார் எதுவுமே செய்யவில்லையென்று சொல்லிவிட்டமுடியாது. ஆனால், கணிசமான முன்னேற்றம் இன்னமும் ஏற்படவில்லை. குடியிருப்பு வீட்டு மனைக்கட்டுகள் வாங்கிக் கொடுப்பதிலே வருஷக் கணக்காக தாமதங்கள் ஏற்படுகின்றன. இதைத் தவிர்க்கவேண்டும். படிப்பில்தான் முதலாவதாக கவனத்தைச் செலுத்தவேண்டும். இப்பொழுது உயர்தர படிப்பு படிக்கிறவர்களுக்கு உபகாரச் சம்பளங்களும் வேறு வசதிகளும் செய்து கொடுக்கப்படுகின்றன. ஹரிஜனங்களில் உயர்தரப் படிப்பில் சில கிராமங்களுக்குத்தான் ஒரு பையன் படிப்பான். ஆகவே அவனுக்குச் செய்யப்படும் உதவி எல்லாருக்கும் பயன்படுவதில்லை. கடந்த கூட்டங்களிலும் எனது அபிப்பிராயத்தை இது விஷயமாகத் தெரிவித்திருக்கிறேன். ஆரம்பப் பாடசாலைகளில் படிக்கும் எல்லா ஹரிஜன மாணவர்களுக்கும் ஒரு வேளை சாப்பாடாவது போடவேண்டியது ரொம்பவும் அவசியமாகும். அப்பொழுது தான் இந்த நாட்டிலுள்ள தாழ்த்தப்பட்ட பிள்ளைகளில் பெரும்பாலோர் பள்ளிக்கு வர வசதி ஏற்படும். அவர்கள் நிலைமையை உயர்த்தவும் முடியும். இப்பொழுது ஹரிஜன் வெல்பேர் பாசாலைகள் படிக்கும் மாணவர்களுக்கு மாத்திரம்தான் ஒரு வேளை சாப்பாடு கொடுக்கப்படுகின்றன. ஹரிஜன் நிதியிலிருந்து பாசாலைகள் நடத்தவேண்டாம் என்பது என் அபிப்பிராயம். அந்த நிர்வாகத்தை ஜில்லா போர்டுக்கோ அல்லது தனிப்பட்டவர்களுக்கோ கொடுத்து விட்டு ராஜ்யத்தில் எந்த இடத்தில் ஆரம்பப் பள்ளிகள் இருந்தாலும் அங்கு படிக்கிற தாழ்த்தப்பட்ட பிள்ளைகள் யாவருக்கும் ஒரு வேளை சாப்பாடு கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்வதோடு அப்படிச் செய்வதுதான் சர்க்கார் செய்யும் நன்மையை எல்லாருக்கும் உணர்த்தமுடியும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

“பேசுவதற்கு நேரம் இல்லாததால் கடைசியாக ஒரு விஷயத்தைமாத்திரம் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். திருநெல்வேலி, ராமநாதபுரம் ஆகிய இரு ஜில்லாக்களுக்கும் சேர்த்து ஒரு பார்லிமெண்ட் தொகுதி கொடுக்கப்போவதாக சர்க்கார் கெஜெட்டில் விளம்பரம் ஆகி இருந்தது. அதைப் பார்த்த அப்பகுதி தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் சந்தோஷமடைந்திருந்தார்கள். இப்பொழுது அது இல்லாமல் போய்விட்டது. இரு ஜில்லாக்களுக்கும் சேர்த்து ஒரு தாழ்த்தப்பட்ட பார்லிமெண்டு தொகுதியாவது இருக்கவேண்டாமா? அப்படியில்லாமல் இருப்பது அப்பகுதி மக்களுக்கு நீதி வளங்கியது ஆகாதல்லவா? அது சம்மந்தமாகவும் முடியுமானதைச் செய்யும்படி சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொண்டு எனது பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

3-15
p.m.

* SRI K. R. NALLASIVAM :—“கனம் உதவிசபா நாயகர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்களுடைய உறையில் இன்றைக்கு மாகாணத்தில் உள்ள பல விவகாரங்கள் கவனத்திற்கு கொண்டுவரப்படவில்லை. கடந்த இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன்னால் அனைக்கட்டுத் திட்டங்களிலுள்ள ஊழல்களை பற்றி கவனிக்கும்படி அரசாங்கத்தாரிடம் நேரடியாக விண்ணப்பங்கள் கொடுத்தோம். குறிப்பாக கீழ்ப் பவானித் திட்டத்திலே லட்சக் கணக்கான ரூபாய் லஞ்சமாக எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறதென்று எழுதித் தரும் மாகவும் அரசாங்கத்திடத்தில் கொடுத்திருந்தோம். அது மாத் திரமல்ல. சம்மந்தப்பட்ட சர்க்கார் அதிகாரிகளும் அரசாங்கத்திற்கு அதுபற்றி எழுதி யிருந்தார்கள். அதற்குப் பின்னால் அதுபற்றி சட்டசபையில் கேள்வி கேட்ட போது, விசாரிக்கப்படுவதாகக் கூறினார்கள். அதற்குப் பின்னால் அது என்ன ஆயிற்று? இன்றைக்கு இம்மாதிரியாக நடக்கும் ஊழல்கள் எல்லாம் விசாரிப்பதாகவே தெரியவில்லை. இந்த மாகாணத்திலே நீர்ப் பாசன வசதிபெற்ற நிலங்கள் மீது அபிவிருத்தி வரிபோட ஒரு மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு பிரதேசத்திலும் அனைக்கட்டுகள்

4th December 1954] [Sri K. R. Nallasivam]

கட்டுவதற்காக கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் செலவழிக்கப்படுகின்றன. இந்தச் செலவுகள் நல்ல முறையில் செய்யப்படாமல் தாறுமாறாக கையாளப் பட்டு ஏராளமான பொருள்கள் லஞ்சமாக மறைகின்றன. அதிகாரிகள் இவ்வாறு நடந்துகொள்வதை கண்டிக்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கா விட்டால், அவர்கள் உண்மையிலேயே ஜனங்களுக்கு நல்லது செய்யமுடியாது. நம்முடைய நாட்டின் பொருள்கள் வீணாக்கப்படுகின்றன என்பதை அரசாங்கத்தார் ரூபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். அது மாதிரி மல்ல. கீழ் பவானி திட்டத்திலுள்ள லஞ்ச ஊழலை வெளிப்படுத்தினால் தற்போது நிர்மாணித்துவரும் அமராவதி, மணிமுத்தாறு, சாத்தனூர் போன்ற இடங்களிலுள்ள அணைக்கட்டுத் திட்டங்களில் லஞ்ச ஊழல் ஏற்படாமல் தடுத்து கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை மிச்சப்படுத்த முடியும். இந்த அணைக்கட்டுத் திட்டங்கள் நல்ல முறையில் செய்யப்பட்டிருந்தால் கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் மிச்சப்பட்டிருக்குமென்பதை அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இம்மாதிரியான ஊழல்கள் பெருகியிருப்பதால் மேலும் பல திட்டங்களை நடத்துவதற்கு முடியாமல் தடையாக இருக்கிறது. கீழ்பவானி திட்டத்தில் நடைபெற்ற ஊழலை விசாரிக்க ஒரு கமிட்டியைப் போடவேண்டும். தவிர இப்போது புதியதாக ஆரம்பிக்கப் பட்டிருக்கும் திட்டங்களிலெல்லாம் லஞ்ச ஊழல்கள் ஏற்படாதிருப்பதற்கு ஒவ்வொரு திட்டப் பிரதேசத்திற்கும் ரகசிய போலீஸ் ஏற்பாடு செய்தால் அதனால் பலன் ஏற்படுமென்று நம்புகிறேன். லட்சக் கணக்கான ரூபாய்களும் அரசாங்கத்திற்கு மிச்சப்படும் என்பதையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன்.

“கவர்னர் உறையில் கீழ்ப்பவானி திட்டத்தால் இப்பொழுது 115,000 ஏக்கர் நிலங்களுக்கு தண்ணீர் பாய்ச்சப்படுகின்றது என்று குறிப்பிட்டார்கள். தண்ணீர் முக்கால் பகுதிக்கு விடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் தண்ணீரைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளக்கூடிய விஸ்தீரணம் நாலில் ஒரு பகுதிதான். அதற்குப் பல காரணங்கள் இருக்கின்றன. இதையெல்லாம் எவ்வளவு சொன்னாலும் நல்ல முறையில் அரசாங்கம் கவனிப்பதில்லை. இவை களையெல்லாம் சேர்த்துக்கொள்ளாமல், மொத்தமாக இன்று 115,000 ஏக்கர்களுக்கு நேரடியாக தண்ணீர் பாய்ச்சப்படுகின்றது என்று சொல்லப் படுகிறது. உண்மையில் நாலில் ஒரு பகுதிக்குக்கூட இன்னும் பாய்ச்சப்படவில்லை. காரணம் அங்கிருக்கக்கூடிய வாய்க்காலிலிருந்து கிளை வாய்க்கால் பிரிகிறது. கொப்பு வாய்க்கால்கள் 50 ஏக்கராவிற்கு கீழே இருக்கக்கூடிய இடங்களுக்கு பாய்ச்சுவதனால் கல் போட்டிருக்கவேண்டும். இனிமேல் தான் அந்த வாய்க்கால்களுக்கு கல் போடவேண்டும். இதுபோன்ற இடங்களுக்கு அவர்களே செய்து கொள்வது என்றாலும் முடியாது. ஆனால் பர்மிட்டுகள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. பர்மிட்டுகள் கொடுத்து இடங்களிலும் இம்மாதிரியான அவஸ்தைப்படவேண்டியிருக்கிறது. 25 ஏக்கருக்கு குறைவாகவுள்ள இடங்களுக்கு அவர்களே கொப்பு வெட்டிக் கொள்ளவேண்டுமென்று உத்தரவு பிறப்பித்துள்ளனர். இதனால் என்ன விளையுமென்பதை அவர்கள் உணரவில்லை. கிராமங்களிலுள்ள மக்களை நீங்கலாக கல் போட்டுக்கொண்டு, வாய்க்கால் வெட்டிக்கொள்ள வேண்டுமென்றால் அது என்ன நிலையை உண்டாக்குமென்பதை அரசாங்கத்தார் உணரவில்லை. சில சமயங்களில் தலையே போய்விடக்கூடிய அளவுக்கு அவர்களிடையே பகைமையை வளர்க்கும். இதை சர்க்கார் உணரவேண்டும். அது மாதிரி மல்ல. இன்னும் சில காரணமிருக்கிறது. அங்கே இருக்கக்கூடிய நிலங்களெல்லாம் தஞ்சை ஜில்லாவிலே உள்ள நிலங்களைப்போல் ஒரே சமமாக இல்லை. மேடு பள்ளங்கள் நிறைந்துள்ளன. ஒரு சிறு பரப்பில் 15, 20 குட்டைகள் வெட்டக்கூடிய அளவுக்கு மேடு பள்ளங்கள் காணப்படுகின்றன.

“தவிர, அங்குள்ளவர்கள் கடன் விண்ணப்பங்கள் அரசாங்கத்திற்கு போட்டால், தக்காலிக் கடன் ஆக்ட் அவ்வாறு கொடுக்காதவாறு தடையாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே ஒன்று அதை மாற்றவேண்டும், இல்லாவிட்டால் புதியப் பாசனப் பிரதேசங்களின் கடன் கொடுப்பதற்கு இப்போதிருக்கக்கூடிய சட்டத்தின் இறுக்கத்தைச் சற்றுத் தளர்த்த வேகமான ஏற்பாடுகள் செய்தாகவேண்டும். அப்போதுதான் வேகமாகப் பல

3-20
p.m.

[Sri K. R. Nallasivam] [4th December 1954]

திட்டங்கள் நிறைவேற்ற முடியும். ஆகவே தக்காவிக் கடன் சம்பந்தமாக கொடுக்கக்கூடிய கடன்களையெல்லாம் இதுபோன்ற பிரதேசங்களுக்கு வேகமாக கொடுக்க உடனடியான ஏற்பாடுகளை அரசாங்கம் செய்யவேண்டும். இப்போது பல இடங்களில் பல கிராமங்களில் மேலும் கடன் வாங்கி, நீர்ப்பாசன திட்டம் வந்துவிட்டது, 10 வருஷங்களாக இல்லாத இந்த வசதியால் வாழ்வு வந்துவிடும் என்றெல்லாம் கனவு கண்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் பல இடங்களில் பருத்திக்கொட்டை விதைத்திருக்கிறார்கள். இயற்கையாலும் சரியான மழை இல்லாத போயிருக்கிறது. புதிய வாய்க்காலில் தண்ணீர் இருந்தும் கிணை கொப்புகள் இல்லாததால் தண்ணீர் வருவதில்லை. இதைவிட ஒரு வேடிக்கை என்னவென்றால், பவாணி தோட்டக்கால் நிலங்களை பரிசோதனை செய்ததாகும். இப் பரிசோதனையின்படி தோட்டக்கால்களுக்கு 10½ நாட்களுக்கு ஒரு முறை தண்ணீர் பாய்ச்சினால் போதுமானது என்று முடிவு செய்யப்பட்டது. இத் திட்டம் கீழ்பவாணிப் பிரதேச மேட்டாங்காடு பொட்டல் பிரதேசங்களின் மீதும் பிரயோகிக்கப்பட்டதாகும். வளமான நிலங்களில் தண்ணீர் பாய்ச்சினாலும் அதன் ஈரம் 10 நாட்களுக்கு இருக்கலாம். மேட்டுப் பிரதேசங்களில் பாய்ச்சினால் அது எவ்வளவுதான் ஊறினாலும் அதிகமாக 5 நாட்களுக்குமேல் ஈரம் இல்லாது காய்ந்து போகும். அப்படிப்பட்ட இடங்களுக்கு இத்திட்டத்தை புத்தியிருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்கது. அது மாத்திரமல்ல, பாய்ச்சுவதற்கு தண்ணீர் வசதியை இரவிலே செய்து கொள்ளவேண்டியிருப்பதாகும். 10½ நாட்களுக்கு ஒரு முறை தண்ணீர் பாய்ச்சுவதென்றால், ஒருவன் ஒரு முறை பகல் 9 மணிக்கு தண்ணீர் பாய்ச்சுவதற்கு வசதிக்கிடத்தால், மறுமுறை இரவு 10 மணிக்குத்தான் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டியிருப்பதாகும். இரவிலே பாய்ச்சுவது என்றால் மின்சார வசதி கிடையாது. ஏழை விவசாயிகள் பெட்ரமாக்ஸ் லைட் வாங்குவதற்கும் முடியாது. கோயம்புத்தூர் மில் முதலாளிகளுக்கு வசதிகள் இருப்பதுபோல் இவர்களுக்குக்கிடையாது. அப்படி மின்சார வசதி செய்து கொடுப்பதென்றால் இரண்டு ஆயிரம் சதுரமீட்டர் வில்தீரணத்திற்கு மின்சாரக் கம்பங்கள் நடடு வைத்திருக்கவேண்டும். ஆகவே இந்தத் திட்டங்களிலும் அரசாங்கமானது முக்கியமாக கவனம் செலுத்தி தைரியமாக மாற்றம் கொண்டுவரவேண்டும். இவைகளில் எல்லாம் கவனம் செலுத்தினாலொழிய விவசாயிகளுடைய வாழ்வு உயருவதற்கு வழி கிடையாது.

“தவிர, மேய்ச்சல் நிலங்களுக்காக குறைந்தது 4-ல் ஒரு பங்காவது கொடுத்துதவவேண்டுமென்று கேட்டிருந்தார்கள். 1952-ம் (ஹரி) அக்டோபர் மாதம் 22-யில் சர்க்கார் ஒரு உத்தரவு பிறப்பித்திருந்தார்கள். அதன்படி 10-ல் ஒரு பகுதியே மேய்ச்சல் நிலங்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. அது மாத்திரமல்ல, தண்ணீர் மூன்றில் இரண்டு பங்கு நிலங்களுக்குத்தான் போதுமானது. ஜனங்களுடைய கோரிக்கை என்னவென்றால் நான்கில் ஒரு பங்காவது மேய்ச்சல் நிலம் கொடுக்கவேண்டுமென்பதாகும். இவ்வாறு எல்லாவற்றிற்கும் முரண்பாடாக நடந்து கொள்வது அரசாங்கத்திற்கும் நல்லதல்ல; விவசாயிகளுக்கு பயன் தராது என்பதை ரூபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

“தவிர, அரசாங்க உத்தரவுகள் இருக்கின்றனவே, அவைகளையையும் கிராமங்களிலுள்ளவர்கள் பெரும்பாலோர் புரிந்து கொள்ளமுடிவது கிடையாது. காரணம் என்னவென்றால் அங்குள்ளோர் பெரும்பாலோர் ஆங்கிலம் அறியாதவர்களாயிருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு இவைகளையெல்லாம் தெரிவிக்க அந்தந்த ரெவின்யூ பிரிக்காவிலுள்ள தலைநகரில் அபிவிருத்தி அதிகாரிகள், எஞ்சினியரிங் அதிகாரிகள் அவ்வப்போது அந்தந்தப் பிரிக்காக்களில் கூட்டங்கள் கூட்டி தெரிவித்தால், எல்லா கிராம மக்களுக்கும் மிகவும் உதவியாக இருக்கும். பாதித் தகராறுகள் தீர்ந்துவிடும். இதையும் ஏற்பாடு செய்யும்படி அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“தவிர, மரமேறிகளுக்கு ஓடை நிலங்களில் தென்னை, பனை வைத்து அனுபவிக்க அரசாங்கம் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். ஹரி ஜனங்கள் குடியிருப்பதற்குக் கூட இடமில்லாமல் கஷ்டப்படுகின்றனர். இருந்

4th December 1954] [Sri K. R. Nallasivam]

இருந்தாலும் பட்டா இல்லை. ஆகவே அரசாங்கத்தின் புறம்போக்கு நிலங்களைவது அவர்கள் குடியிருப்பதற்கான வசதிகளைச் செய்து தரவேண்டும். ஆகவே இந்தப் பிரச்சனைகளையெல்லாம் அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, the complacent tone of the Governor's Address is something which has been criticized by members from various ranks and sides of the House and even those who have formally paid lip homage to the Motion of Thanks have criticised the doings and the deficiencies of the Government in various aspects of administration. I do not wish to go over the entire ground again, but will confine myself to one or two remarks which I consider are of a fairly profound character. I should like to impress upon the Government provided the Government are inclined to take the views of the Members of the Opposition—and I am sure they will give us a willing ear any way—I wish to impress upon the Government that it is time that we give a democratic bias to the administrative machinery that we are now having. (The Hon. Finance Minister was heard to say, ‘much abused word’.) Yes, much abused and much hated word, because it is disconcerting to the conscience of some who have not much of faith in democracy and if there is no faith in democracy, it is painful to be reminded about it. But all the same, since it is my duty also to discharge the painful task of reminding those who have much faith not in democracy but in bureaucracy and to tell them again and again that it is time that they should forsake their faith in bureaucracy and substitute at least a democratic bias, if not democratic machinery. I therefore suggest that the Government had better give this new hue to the machinery and I suggest as a concrete step that the various policies of the Government which are being implemented by the Government through the various departments may be so executed that they associate in the discharge of their duties popular elements. If I may be permitted to illustrate it, I shall say: There is the Forest policy of the Government as codified in the Madras Preservation of Private Forests Act; there is the prohibition policy as laid down in the Madras Prohibition Act; there is the health policy covered by the Public Health Act. These are all enactments which vest powers in various officers and the officers execute policies as they like and they think best. I do not challenge their motives. These policies may be intrinsically good, but are not executed in a way which rouses popular enthusiasm or even gets popular co-operation, for the simple reason they are executed as though they are imposed or shall I say, inflicted from the top. For illustration, let us take the Madras Preservation of Private Forests Act. Some officer takes it into his head to issue permits and he thinks it is best according to him. He does not consult the parties concerned, namely, the people who also really want forests to be grown and to be preserved. Again as for the Prohibition Act, the Government have their entire faith in their officers and it is committed to khaki officers and nobody else. Of course, there is the prohibition committee in the district. It is a farce, to say the least. Prohibition Committees meet once in a way at headquarters of the district and the presiding officer is the Collector or some other officer who may have very little faith in the policy. One or two of

[Sri V. R. Krishna Ayyar] [4th December 1954]

3-30
p.m.

these ineffective bodies we have at district levels. But hardly anything which vests actual or real power to administer those policies is given to them. What I wish to impress upon the mind of the Government is that they should associate at least popular elements with the administration. They can help the Collector who collects taxes in the manner of collection of revenue; in the irrigation department, they can help in the manner of having irrigation channels, in its works, etc. The irrigation department officers at district and taluk levels and the Collectors must be made to associate popular elements and these elements should not be called in just nominally, the President, the Collector, walking out in half an hour or so. They must be given some real power. The same thing holds good in the matter of the forest and other policies of the Government. So, I hope that this will receive some attention at the hands of the Government and that necessary changes in the administrative set-up will be effected.

“Again, an anathema for the Government, the democratic Government, I have to repeat in another context. We have the autonomous institutions—the panchayat boards, the municipalities and the district boards. These are financially anaemic at the moment and administratively emasculated. As a matter of fact, they are not having enough wherewithal to carry out the various policies which are committed to their care, and the aspirations of the people vested or invested in these various local bodies are all wasted for the simple reason that they will not be able to fulfil them.

“On the administrative front which is essentially bureaucratically centralized vesting all powers in the officers in Madras, if a district board wants to carry out any policy, it has to obtain the sanction of a dozen officers from the district right up to Madras. If a panchayat board wants to carry out any little thing which is of local interest and can best be appreciated by the panchayat board, it has to obtain administrative sanction from a dozen persons sitting far away and who may not care very much about the matter. The consequence of all these things is that the local bodies, the self-governing bodies as they are miscalled, do not enjoy any autonomy whatever and do not have the power to carry out the various tasks which are committed to their care. So, I appeal to the Government to be liberal-minded, to have faith in popular bodies, to give them more financial strength and also to have more confidence in their administrative ability by removing the bureaucratic control or changing the pyramid of officers sitting above them, without whose sanction or approval not a pie can be spent by these bodies. I know several local bodies—panchayats, municipal councils, etc.—do really want to do various good things for the locality but are unable to do them as the bureaucratic officers above them do not see eye to eye with them. This is a matter which should receive the urgent attention of the Government before popular faith can be created in the Government policies.

“The next thing that I want to stress is about the major problems that face us on the agrarian front. The agrarian community to-day is shattered on account of bankruptcy. The Mortatorium Act which is just a patchwork and a temporary legislation is

4th December 1954] [Sri V. R. Krishna Ayyar]

essentially of a negative character. What is urgently required is the facility of rural credit. But that facility has not been afforded at all by the Governmental machinery. As it is, we do not have any rural credit facility worth the name. If we have any takkavi loan system, it is vitiated by the bureaucratic machinery which administers it. A man has got to go a dozen times, spending money out of his pocket, to the district headquarters to find out whether his application has been sanctioned or not. Probably, he will be spending more money than what he would be getting if his loan is realized. In the process he will get frustrated about the possibility of his loan being sanctioned at all. So, there is this class of discontented persons to whom false hopes have been held out. On the other hand, an effective rural credit machinery should be created either by co-operatives or by other organizations coming up, and with them popular elements should be associated. Till then, there may not be popular enthusiasm or faith in even the bona fides of the Government. Till then, the country cannot be called a democratic one. In spite of the detestation of the word 'democratic', I insist that this Government must have more and more democratisation in their institutions both by depleting themselves of the central control and also by shedding their faith in mere bureaucratic wisdom of officers. Let us not be ridden by officers. Let us be governed by masses of people in whom also let us have faith. I, therefore, appeal to the Government to effect this change and to face the major problems confronting the State with faith in the people and also acknowledge their wisdom as much as the wisdom of our bosses."

*** SRI P. G. KARUTHIRUMAN :—** “கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்கள் தன்னுடைய பிரசங்கத்திலே மிக முக்கியமான விஷயங்களை யெல்லாம் பற்றிக் குறிப்பிட்டதற்காக நான் அவரைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்தச் சர்க்கார் நாட்டு மக்களின் நலனில் அக்கறைகொண்டு செய்து வருகின்ற நன்மைகளையெல்லாம் விரிவாக எடுத்துக்கூறியுள்ளார். ஐந்து வருஷத்திட்டம் முடியுறும் தருவாயில் இருக்கின்றது என்றும் மற்றொரு ஐந்து வருஷத்திட்டம் தயார் செய்யவேண்டுமென்றும் தெரிவித்துள்ளார். இவைகள் எல்லாவற்றையும் நாம் மிக உறுதியாக நிறைவேற்றவேண்டியது ரொம்பவும் அவசியமாகும். இவ்விஷயத்தில் சர்க்கார் காட்டும் உற்சாகத்திற்கு மிகவும் நன்றி.

3-34
p.m.

“கவர்னர் அவர்களுடைய பிரசங்கத்தின் முதற்பகுதியிலே நமது ராஜ்ய முதல் மந்திரியாக இருந்து ஓய்வு பெற்றுக்கொண்டிருக்கும் ஸ்ரீ ராஜகோபாலாச்சாரி அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டிருப்பது ரொம்பவும் பாராட்டவேண்டியதாகும். அரசியல் துறையிலும், பொருளாதாரத் துறையிலும் நமது ராஜ்யத்தில் மிகவும் நெருக்கடி அதிகரித்து இருந்த காலத்தில் அவர் இந்த ராஜ்யத்தின் தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டார். அவர் மாத்திரம் அன்றையதினம் தலைமைப்பதவியை ஏற்றிராவிட்டால் நாம் இன்றையதினம் இவ்வளவு உயர்ந்த நிலைமையில் இருக்கமாட்டோம் என்பதை நமது சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் மாத்திரமல்ல, நமது மாகாணத்து மக்கள் மாத்திரமல்ல, நமது இந்திய மக்கள் பூராவும் அறிவார்கள். அரசியல் நெருக்கடி மிகுந்திருந்த காலத்தில் அவர் தலைமைப் பதவியைத் தாங்கியதோடு கூட அவர் அந்த ஒரு வருஷத்திற்குள் பல நல்ல காரியங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள். கட்டிடம் வலுவாக இருக்க வேண்டுமானால் அதன் அஸ்திவாரம் மிக வலுவாக இருந்தாக வேண்டும். இன்றைக்கு நமது ராஜ்ய நிர்வாகம் திறம்பட

[Sri P. G. Karuthiruman] [4th December 1954]

நடந்து வருகிறது என்றால் அவர் அரசியல் நெருக்கடி மிகுந்திருந்த காலத்தில் தலைமைப்பதவியை ஏற்று, இந்த ராஜ்யத்திலே ஒரு ஸ்திரத்தன்மையை ஏற்படுத்தியதே ஆகும். அவர் போட்ட அஸ்திவாரத்தின் வலுவினால் தான் நம் ராஜ்ய நிர்வாகக் கட்டிடம் திறம்பட நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அவருக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொண்ட நமது கவர்னர் அவர்களுக்கு நானும் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

“அதற்கு அடுத்தாற்போல கவர்னர் அவர்கள் தன்னுடைய பிரசங்கத்திலே கிராம மக்களுக்கு மின்சார வசதி செய்து கொடுக்கப்போவதைப்பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் 250 கிராமங்களுக்கு மின்சார வசதியை விஸ்தரிக்க சர்க்கார் திட்டமிட்டிருப்பதாக குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இது மிகவும் வரவேற்கத்தகுந்த அம்சமாகும். ஆனால் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் மின்சார இலாக்காவைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை. ஸ்விச்சைப் போட்டால் எப்படி விளக்கு எரிகின்றதோ அதைப்போல அவர்கள் மிக வேகமாகப் பணியாற்றவேண்டும். 1949-ம் வருஷத்தில் 38 கிராமங்களுக்கு மின்சார வசதி செய்வதற்கு ஒரு திட்டம் போட்டார்கள். ஆனால் இன்றைக்கும் அது பூர்த்தியாகவில்லை. அவ்விஷயம் கவனிக்கப்படாமலேயே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே போடும் திட்டங்களை எல்லாம் மிக வேகமாக நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“மற்றும் சில சில முனிசிபாலிட்டிகள் கிராமங்களுக்கு குடிதண்ணீர் வசதிகள் சீக்கிரமாகச் செய்து கொடுக்கும்படி செய்தால் மிகவும் நல்லதாக இருக்கும். ஐந்து வருஷத்திட்டம் முடிவடையும் தருவாயில் இருக்கிறதென்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். கீழ்பவாணி அணைக்கட்டுத் திட்டம் முடிவடைந்து விட்டது என்றும் அந்நூல் 1½ லட்சம் ஏக்கராவுக்கு மேல் சாகுபடிக்கு வந்திருக்கிறது என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். பாசனத்திற்குத் தண்ணீர் விடப்பட்டாலும் கூட எதிர்பார்த்த பலன் கீழ் பகுதியில் எல்லோருக்கும் கிடைக்கவில்லை. அந்தப் பிரதேசத்திலே விவசாயம் செய்ய முடியாத நிலைமை இருந்த காலத்தில் நான் ஒரு மகாநாடு கூட்டினேன். அந்தக் கணம் நிதி மந்திரி அவர்களும் வந்திருந்தார்கள். அவர்களிடம் எல்லா விஷயத்தையும் சொன்னேன். விவசாயம் செய்யப் போதுமான அளவு தண்ணீர் விடும்படி ரெவின்யூ போர்டு மெம்பரும் உத்தரவு போட்டார்கள். அது வரவேற்க வேண்டிய விஷயம் தான். இருந்தாலும் அந்தக் காலவாயில் தண்ணீர் விட்டால் கால்வாயின் மேற்பகுதியில் இருக்கின்றவர்கள் மாத்திரம் பயிர் செய்ய முடிகின்றதே தவிர தண்ணீர் கால்வாயின் கீழ்கோடி வரையில் வருவதே கிடையாது. அதனால் கீழ்ப்பகுதியிலுள்ள விவசாயிகள் ரொம்பவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஒரு குறிப்பிட்ட நேரம் தான் தண்ணீர் விடப்படும் என்பதைவிட கால்வாயின் கீழ்க்கோடி வரையில் தண்ணீர் வந்து சேரும் வரையில் விடவேண்டுமென்று உடனடியாக அங்குள்ள ஸ்க்கர்களுக்கு உத்தரவு போடுவது ரொம்பவும் அவசியமாகும். தண்ணீர் வினியோகிக்கும்படியான முறையைச் சீர்படுத்தவேண்டியது ரொம்பவும் அவசியமாகும். மேலும் மின்சாரப் பம்பு செட்டுகள் வைத்துக் கொள்ளவும் உடனடியாக உத்தரவு போட்டாக வேண்டும்.

“அதற்கு அடுத்தபடியாக ஸ்தல ஸ்தாபனங்களை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று சர்க்கார் திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள். கவர்னருடைய பிரசங்கத்திலும் அதனைக் குறிப்பிட்டிருப்பது ஒரு விசேஷ அம்சமாகும். ஏற்கெனவே ரோடு டிராபிக் போர்டில் ஜில்லா போர்டு தலைவர்களே தலைவராக இல்லாமல் இருக்க உத்தரவு போட்டிருப்பது வரவேற்கத்தக்கதாகும். பொது மக்களோடு தொடர்பு வைத்துக் கொள்வதற்கு ஒரு நல்ல சந்தர்ப்பத்தை அளிக்க வேண்டுமென்பதற்கு ஜில்லா போர்டுகளை எல்லாம் மாற்றி, தாலுக்கா போர்டுகளாக அமைக்க வேண்டியது ரொம்பவும் அவசியமாகும். இப்பொழுது இருக்கும்படியான ஜில்லா போர்டுகளை எல்லாம் மாற்றி அந்தந்த இடங்களில் தாலுக்கா போர்டுகளை மீண்டும் அமைக்க வேறு புதிய தேர்தலை வைத்தோ, அல்லது இப்பொழுது இருப்பதையே பிரித்தோ மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

4th December 1954] [Sri P. G. Karuthiruman]

“ அடுத்தபடியாக இப்பொழுது இருக்கும் பெரிய பிரச்சனை கடன் ஒத்திவைப்புச் சட்டத்தை நீடிப்பதா, வேண்டாமா என்பதே யாகும். கடன் ஒத்திவைப்புச் சட்டம் எந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் வந்தது, ஏன் வந்தது, என்ன காரணத்தைச் சொல்லி அதைக் கொண்டு வந்தோம் என்கின்ற விஷயங்கள் எல்லாவற்றையும் நன்கு பரிசீலனை செய்ய வேண்டியது ரொம்பவும் அவசியமாகும்.

“ கடந்த ஆறு, ஏழு ஆண்டுகளாகப் பருவ மழை சரியாகப் பெய்யாத காரணத்தினால் விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டு அதிகக் கடன் பட்டிருந்தார்கள். சென்ற ஆண்டு பருவ மழை சீராக இருந்ததின் காரணமாக வீணைத்துக் கொஞ்சம் பொருள்களையும் எங்கே கடன் கொடுத்தவர்கள் கொண்டு போய்விடப்போகிறார்களோ என்று அஞ்சி இந்த ஆண்டு அவர்களுக்கு நிலத்திலிருந்து கிடைக்கும் வருமானம் அவர்களிடமே இருந்தால் அடுத்த ஆண்டு நல்ல முறையில் அவர்களுக்கு விவசாயம் செய்ய ஊக்கம் வரும் என்ற எண்ணத்தைக் கொண்டே கனம் ராஜாஜி அவர்கள் இந்த ஒரு ஆண்டுகே இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதாக சபையிலுள்ளவர்களுக்கு உறுதி கொடுத்துவிட்டு அதைக் கொண்டு வந்தார்கள். கடந்த ஒரு ஆண்டு அது அமுலில் இருந்தது. அதனால் வீணைந்த பலன் என்ன வென்றும் கொஞ்சம் பார்க்க வேண்டும். அந்தச் சட்டத்தினால் மக்களிடையே நானயம் குறைந்து கொண்டு வருகிறது. வாங்கிய கடனைக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற எண்ணமே மறைந்து கொண்டு வருகிறது என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தச் சட்டத்தினால் விவசாயிகளுக்கு அனுகூலம் இருக்கிறதோ இல்லையோ எமாற்றவேண்டுமென்ற நோக்கம் உடையவர்களுக்கு மிகவும் வசதியாக இருக்கிறது என்பதை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. விவசாயச் செலவுக்காகக் கடன் பட்டுள்ளவர்களுக்கு உண்மையிலேயே நிவாரணம் அளிக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியம் தான். ஆனால் இந்தச் சட்டத்தை அனுகூலமாகக் கொண்டு வாங்கிய கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்காமல் காலம் கடத்தும் மனப்பான்மையை வளரவிடுவது மிகவும் கெடுதியாகும். ஒரு சம்பவத்தை சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அனுபவம் மிக்க ஒரு நண்பர் ஹைக்கோர்ட்டில் நடந்த சம்பவம் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார். ஒருவன் மோட்டார் கார் வாங்கக் கடன் வாங்கியிருக்கிறான். காரும் வாங்கி விட்டான். அவனுக்கு சிறிதளவு நிலமும் கூட இருக்கிறது. கடன் கொடுத்தவர் தன் பணத்தைக் கோரி கோர்ட்டில் தாவா போட்டு விட்டார். ஆனால் அவன் தான் விவசாயி என்றும், ஆகவே சட்டப்படி தனக்கு ஒரு வருஷ தவணை உண்டு என்றும் வாதாடி வெற்றிபெற்று விட்டதாகக் கூறினார். ஆகவே இன்றைக்கும் அந்தப் பணத்தை அவன் மிருந்து வசூல் செய்ய முடியாமலிருக்கிறது. இப்படி வாங்கிய கடனைத் திருப்பித் தராமல் எமாற்றும் சபாவும் உள்ளவர்களுக்குத்தான் இது ரொம்பவும் அனுகூலமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அன்றைக்கே இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வரும்போது இது ஒரு வருஷத்திற்கே அமுலில் இருக்குமென்று முதல் மந்திரி திட்டவாட்டமாகக் கூறியிருக்கிறார். அப்படி இருக்கும்பொழுது இதை மறுபடியும் நீடிக்க வேண்டுமென்று சொல்வது சரியானதாகாது. அதை ஒத்திவைப்பதும் அவ்வளவு சிறந்தது அல்லது என்பது என் கருத்து. எப்படியாவது பல தவணைகளிலாவது வாங்கிய கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்கும் முறையில் ஒரு புதிய வழியைக் கண்டு பிடித்தாகவேண்டும். அதை விட்டு இந்த மசோதாவை நீடிக்கச் செய்வது சிறந்ததாக இருக்காதென்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

“ அடுத்தபடியாக கிராம மக்களுக்கு மின்சார வசதி செய்து கொடுப்பதை சீக்கிரத்திலே நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

“ இப்பொழுது முடிவடைந்த ஐந்து வருஷத்திட்டத்தில் பல நல்ல காரியங்கள் மேலிருந்து கீழே செய்யப்பட்டது. புதியதாகப் போடப்போகின்ற ஐந்து வருஷத் திட்டத்தில் கீழிலிருந்து மேலே போடும்படியாகப் பல திட்டங்கள் வகுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

[Sri P. G. Karuthiruman] [4th December 1954]

கிராம மக்களின் முன்னேற்றத்திற்குப் பூர்ணமாக அது உதவக் கூடிய முறையிலே இருக்கவேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ Mr. Deputy Speaker, I am sorry I have to oppose the Motion moved to thank the Governor for the Address he has delivered to the Legislature. I have to oppose his Address mainly because he has not mentioned anything therein about the labour policy of this Government. Of course, he has mentioned about two matters, viz., handloom workers and health insurance scheme. Regarding these subjects, I propose to speak afterwards.

“ Sir, the most important problems facing labour have not been touched in the Governor's Address. The Governor has not mentioned anything about the attitude of the Government about rationalization. There are so many basic reasons for his not having mentioned anything about it. The attitude of the Central and State Congress Governments towards the working classes of the country is crystal clear. After the resignation of the former Labour Minister, Sri V. V. Giri from the Central Government, the people of this country have definitely come to realize that the Congress Government will only support big bankers and capitalists. This has been made amply clear. The present Congress Government will only help big bankers and landlords in this country.

“ Secondly, I can quote so many examples regarding the policy of the Congress Government. Recently, the Madras High Court has given its judgment in the tramway case. In the judgment, the High Court has stated that even the workers can be given compensation out of the reserve fund of the capitalists. It is a very good judgment indeed. The Congress Government want to change this judgment. With this object in view, they have filed an affidavit in the Supreme Court. Now, everybody can very well understand the policy of this Congress Government towards the millions of workers of this country.

“ Thirdly, this Congress Government say that they have no money. Now, they have spent a large sum of money in the name of rationalization. According to them, rationalization means wage cut, destroying small industries for the benefit of big capitalists and big monopoly industrialist and unemployment of hundreds and thousands of people. This is the industrial policy of the Government.

“ Recently, there was a notification in the Gazette published by the Madras Government with regard to the minimum wages to be paid to beedi workers in the State. I know in this State, the beedi workers used to get Rs. 1-14-0 per 1,000 beedies. In some places they were even getting Rs. 2 per 1,000 beedies. In Cannanore, I know it was Rs. 1-14-0. Our benevolent Congress Government, who have been trumpeting that they stand by the

4th December 1954] [Sri K. P. Gopalan]

working classes of this country, have published in the Gazette a minimum wage of Re. 1-4-3, which is less than the wage that many of the workers are at present getting. This is the sympathy of the Congress Government towards the working classes. When they reduce the wages of the workers in this manner, I do not know how they can claim to stand by the working classes. Surely, the tobacco workers will make representations to the Government. They will also see that the Government fix a reasonable minimum wage for those working in this industry. I can mention several such instances regarding the policy of this Congress Government. But I shall mention only very few things. From the attitude of this Government, it is clear that they stand *not* for the working class of this country but they stand for big capitalists and big monopolists in the country, like Dalmia, Birla, Tata and Sarabhai. They are not for the poor people and that is proved by the resignation of Mr. V. V. Giri from the Central Government.

3-50
P.M.

"Now, I want to mention respectfully to the Hon. Minister for labour, and the Government that whenever workers are faced with any attack by the capitals, the Government leave the workers at the mercy of the capitalists and factory owners. Whenever they fight against inhuman and terroristic activities of the factory owners and capitalists, the Government rush to the rescue of the employers with Police and then pass an order under Section 144 of the Criminal Procedure Code. The Police make lathi charge on the workers, arrest and send them to jail. We see all these things everywhere in this Madras State. I can quote so many examples and narrate so many incidents where the Government have acted in this arbitrary manner.

"Sir, recently beedi workers of Vellore were lathi-charged and they were tortured like anything and they were sent to jail. Their only fault is that they have protested against a cut in their wages and against victimisation. Yet they were beaten mercilessly by the Police. Again, in June 1954, when the workers of the Taj Mahal Beedi Factory at Madras went on strike, the same thing happened. I do not want to go into the whole thing, as my hon. Friend Mr. Jeevanandam has already referred to it. The factory owners decided to reduce the wages but the beedi workers protested against it. But what did the Government do? The irony of it is that they never questioned the action of the management of the factory by warning them that any wage cut is illegal and a cut in the wages can be effected only with the permission of the labour department. The Government have not acted in this way but, on the other hand, they helped the factory owners by arresting the workers and sending them to jail.

"So also, when there was a strike by handloom workers in Cannanore, the Baliapatam Police Inspector took them to the police station and beat them severely and tortured them like anything. I can quote so many similar instances.

"Sir, victimisation, prosecution and dismissal of workers are going on throughout the State. Prosecutions are launched against workers whenever they approach the management with their

[Sri K. P. Gopalan] [4th December 1954]

demands and grievances and they are sent to jail and they are dismissed. I want to ask the Government straightaway: where is the trade union right guaranteed in the Constitution and guaranteed by the Government and where is the collective bargaining which the International working classes have demanded and which the capitalists in democratic countries have accepted? The workers are not allowed to exercise their legitimate trade union rights and use their peaceful weapon of collective bargaining. The Government themselves see before their own eyes that hundreds of workers are either victimised or dismissed day after day by the factory owners, but they never do anything to stop this victimisation and dismissal by asking the management to meet the reasonable demands of the workers. The workers have got every right to form their own trade unions and put forth their own legitimate and just demands before the Labour Officers."

DEPUTY SPEAKER :—"The hon. Member's time is up."

SRI K. P. GOPALAN :—"As I want to refer to some more matters, I request that I may be granted a few more minutes.

"Sir, 158 workers of the Standard Clay and Tile Factory in Malabar were dismissed. They were dismissed at a time when there were conciliation proceedings pending before the Labour Officer and according to the Industrial Disputes Act, they could not be dismissed during that period. But the Government have not taken any action in the matter. Sir, after all, the workers want justice and it cannot be denied to them either by the employer or the Government. I do not want any extraordinary help from the Government. In this particular case, the Government ought to have prosecuted the management for dismissing the workers when the dispute has been referred to the Labour Officer. Even now, the dismissal of some workers is going on. So also dismissal and victimisation are going on in the No. 6 Beedi Factory, the Commonwealth Factory and the Janatha Motor Service. Recently, about 300 workers of the Harvey Mills at Madurai and another 150 workers of the same Harvey Mills in another place were victimised. These are not the only instances where victimisation is going on. Seventeen workers of the Harvey Mills, Tuticorin, 800 workers of the T.V.S., Madurai, and 300 workers of the Associated Cement Company were victimised recently. Even the office-bearers of trade unions are dismissed. Last month Messrs. Simpson & Co. dismissed the Vice-President and Secretary of their employees' union. So also the Imperial Tobacco Company dismissed some important trade union workers. Their only fault is that they wanted to protect the legitimate trade union rights of the workers. Indiscriminate victimisation and dismissal has become the order of the day. It is high time that the Government should put an end to this kind of victimisation and dismissal and it is their duty to protect the rights of the workers.

"The Governor, in his Address, has referred to handloom weavers and the help rendered by the Government. In this connection, I would like to draw the attention of the House to the

4th December 1954] [Sri K. P. Gopalan]

wages paid by the handloom owners to their workers. Are they getting reasonable wages? I never wanted any extraordinary wages for them. I know handloom weavers are not even getting 'starvation' wages. If the handloom industry is to be improved and the lot of the handloom weavers has to be improved, the Government should give loans to handloom weavers to join handloom weavers' co-operative societies. The Government should purchase all the cloth produced by these handloom weavers and see that they are sold either in this country or outside. They can also lower the price of yarn. Unless they take these steps immediately, there is no meaning in saying that they have done something for handloom weavers. It is quite clear from the Governor's Address that handloom weavers are starving and so many of them are begging in the streets. The Government can see the handloom weavers of Tamil Nad begging in the streets of Malabar and the handloom weavers of Malabar begging in the streets of Tamil Nad.

"Now, I come to the Health Insurance Scheme. If I remember aright, I think the scheme was first introduced in 1948. I do not know why it took so many years for the Government to introduce the scheme in the Madras City as this was done only recently. The Government should introduce the Scheme not only in the Coimbatore mill area but also throughout the State as early as possible.

"Now, I come to the closure of factories. The Standard Cotton Mill and another Mill in Shoranur have been closed by mill-owners. A Silk Mill in Gudiyatham, from which constituency the Hon. the Chief Minister was elected, was closed. In that way, so many mills in the State have been closed now. I know the Government will say that there is the judgment of the Supreme Court and even the factory owners have got the right to close their factories. But I would request them to make representations to the Central Government that wherever factory owners mismanage their factories, the Government themselves should take over and run them. Thus they can solve the unemployment problem to a certain extent in this country. It is high time that they evolve a clear-cut and definite policy in regard to all these matters. That is the request I would make to this Congress Government."

* DR. G. CHITRAMBALAM :—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே ! கவர்னர் பிரசங்கத்திலே சென்னை ராஜதானியிலுள்ள ஏழை மக்களாகிய விவசாயிகளின் நன்மையைப்பற்றி ஏதாவது குறிப்பிட்டிருப்பார் என்று நினைத்தேன். ஆனால் அதற்கு விரோதமாக பிரசங்கத்தில் மக்களின் நன்மைக்காக ஒன்றும் காணவில்லை. ஐந்தாண்டுத் திட்டம் வந்து நான்கு வருஷங்களாகிவிட்டது. நான்கு வருஷங்களாகியும் நாட்டிலுள்ள மக்கள் ஏதாவது முன்னேறி இருக்கிறார்களா என்றால் ஒன்றும் கிடையாது. இன்றைய நிலைமை எப்படியிருக்கிறது என்றால் சென்னையிலே பிச்சைக்காரர்களின் தொல்லை பெருகியிருக்கின்றது. வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அதிகரித்திருக்கிறது. தொழிற்சாலைகளிலே ஐந்து வருஷங்களுக்கு முன்னாலே இருந்ததைவிட இப்பொழுது ஆயிரக்கணக்கான, நூற்றுக்கணக்கான தொழிலாளிகளை குறைந்துக்கொண்டுவரப்படுகிறது. இன்னும் எவ்வளவோ கஷ்டப்பட்டிருக்கிற நிலைமையே இப்பொழுது இருந்துவருகிறது. இரண்டு

4 p.m.

[Dr. G. Chitrambalam] [4th December 1954]

வருஷங்களுக்கு முன்னாலே பட்டினிச்சாவு அதிகமாக இருந்தது. இப்பொழுது அது ஒருவாறு கொஞ்சம் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. வேறு அதிகமான முன்னேற்றம் ஒன்றும் தெரியவில்லை.

“அடுத்தபடியாக, ஜில்லா போர்டுத் தேர்தல்களின் நிலைமையைப் பற்றியது. இந்தத் தேர்தல்கள் எப்படி நடைபெற்றன என்றால் பணக்காரர்களுக்கு சாதகமாகவே நடைபெற்றிருக்கிறது என்பது என் அபிப்பிராயம். எப்படியென்றால் கள்ளச் சாராயத்தின் மூலமாகவும், லஞ்சத்தின் மூலமாகவும், பெருவாரியான ஒட்டுக்களை பணக்காரர்களால் பெற முடிந்ததேயாகும். அந்த முறையிலேயே இன்று அவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

“ஸ்ரீமான் ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்கள் இருந்த காலத்திலே கன்ட்ரோல் ஒருவாறு ஒழிக்கப்பட்டிருந்தது. அது இப்போது கொஞ்சம் கொஞ்சமாக சேர்க்கப்பட்டு வருகிறது. முதலில் அம்மோனியம் சல்பேட் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. இதிலே அநேகமாக கள்ளமார்க்கெட் செய்யக் கூடிய நிலைமையைத்தான் வியாபாரிகளிடையே உண்டாக்கியிருக்கிறது.

“எலெக்ட்ரிக் பவரை எடுத்துக்கொண்டால், திருச்சி பூராவிலும் 4 பிளாக்குகளுக்கு அது விஸ்தரிக்கப்பட வேண்டுமென்று திட்டமிடப்பட்டிருந்தது. ஆனால் அதில் கொஞ்சங்கூட விஸ்தரிக்கப்படவில்லை. இதைப்போல் இன்னும் தமிழ்நாட்டில் பல இடங்களில் இப்படியே நிலைமை இருக்கின்றது.

“கைத்தறித் துணியின் முன்னேற்றத்திற்காக தனி வியாபாரிகளுக்கு ரூபாய்க்கு ஒரு அணு ரிபேட் (தள்ளு) கொடுக்கக்கூடிய முறையில் கவர்னர் உரையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது. அது உடனடியாக நடைமுறைக்கு கொண்டுவரும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“எலும்புருக்கி நோயைப்பற்றி சில விஷயங்கள் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு பி.சி.ஜி. ஊசி லட்சக்கணக்கானவர்களுக்கு குத்த ஒரு திட்டம் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் அநேகமாக ஒரு ஹெல்த் ஆபீசர் இருக்கிறார்கள். மக்களுக்கு முக்கியமானது ஆகாரம். அதிலும் மக்கள் சுகமாக இருக்க கலப்பு பதார்த்தங்களல்லாத ஆகாரங்கள் தேவைப்படுகின்றது. அரிசியை எடுத்துக்கொண்டால், இரண்டு, மூன்று நாட்களுக்கு ஊற்றவைத்துச் சாப்பிடுவதினால்தான் எலும்பு உறுக்கி நோய் இன்னும் மற்ற வியாதிகள் வருகின்றது என்று சொல்லப்படுகின்றது. இதற்காக இந்தமாதிரியான உணவுப் பதார்த்தங்களைச் சாப்பிடாமல் ஹெல்த் ஆபீசர்கள் தடுப்பதற்கு பதிலாக முன்னாலேயே லட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள் செலவுசெய்து இந்த பி.சி.ஜி. ஊசிபோடுவது வீணான வேலையாகும். இதைவிட ஒரு மோசமான வியாதி இருக்கிறது. அது என்னவென்றால் புற்றுநோய். இந்நோய் சாதாரணமாக வாயில் அதிகமாக உண்டாகிறது. இதற்கு முக்கியக் காரணம் புகையிலை உபயோகிப்பது. இதற்குக் கண்ணப்பற்று என்று பெயர். கண்ணப்பற்று வருகிறவர்களில் பெரும்பாலோர் புகையிலை உபயோகிக்கிறவர்களாகவே காணப்படுகிறார்கள். இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரிக்கு சில எம். எல். ஏ-க்களுடன் சென்றிருந்தேன். அங்கு நூற்றுக்கணக்கான பேர்கள் இந்த கண்ணப்பற்று வியாதியால் அவஸ்தைப் படுவதைக் கண்டோம். அவ்வளவு பேரும் புகையிலை உபயோகிக்கக்கூடியவர்களாகவே காணப்படுகிறார்கள். ஆகையால் வெளியிலே புகையிலையைக் குறைப்பதற்கான பிரசாரம் செய்வதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

“மற்றப்படி, கள்ளச்சாராயம் இன்று அதிகரித்துவருகிறது. அதைச் சாப்பிடுவதால் அம்மக்களுக்கும் உடம்பில் பலவிதமான நோய்கள் பரவுகின்றன. இவர்களும் ஆஸ்பத்திரிகளில் அதிகமாகக் காணப்படுகிறார்கள். இதனால் பலர் இறந்தும் வருகிறார்கள். இதைத் தடுப்பதற்கு போலீஸ் அதிகாரிகள் உண்மையில் ஒத்துழைக்கிறார்களா என்றால் கிடையவே கிடையாது. அப்படியே ஒரு சிலர் உண்மையாக ஒத்துழைக்க முன்வந்தாலும், அப்படிப்பட்டவர்கள் அந்த இடங்களிலிருந்து வேறு இடங்களுக்கு உடனடியாக மாற்றப்படுகிறார்கள். ஆகவே போலீஸ் இலாகாவே கள்ளச்சாராய

4th December 1954] [Dr. G. Chitrambalam]

அபிவிருத்திக்கு அனுசூலமாக இருக்கிறது. அப்படியானால் காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு முக்கியமானதான பிரசாரம் செய்வதற்கு உதவியாக இருக்கும் மதுவிலக்குத் திட்டத்தை சதி செய்வதற்காகவே போலீஸ் அதிகாரம் இருப்பதாகக் கருதவேண்டிய நிலைமைதான் இன்று இருக்கிறது. அதையும் அரசாங்கம் முக்கியமாக கவனிக்கவேண்டும்.

“ கூட்டுறவு இலாகாவிலே அநேகமாக சில நேர்மையானவர்களைத் தவிர மற்றெல்லோரிடத்திலும் லஞ்ச ஊழல் இன்று பெருகிக்கொண்டிருக்கிறது. அதாவது டெப்டி ரிஜிஸ்ட்ரார், ரிஜிஸ்ட்ரார் போன்றோர்களைமீது இதற்கு முன்னாலேயே ஏகப்பட்ட புகார்கள் இருந்திருந்தபோதிலும், அவர்கள் மேலும் உயர் பதவிக்கு மாற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள்மீது எந்தவிதமான நடவடிக்கைகளும் எடுக்கப்படவில்லை. இவ்வாறு செய்வதால் இதுமற்ற அதிகாரிகளுக்கும் தவறு செய்வதற்கு சாதகமான சூழ்நிலையையே உண்டாக்குகின்றது. ஆகவே நாம் அதையும் முக்கியமாக கவனித்தாக வேண்டும்.

“ பப்ளிக் அக்கௌண்ட்ஸ் கமிட்டி (Public Accounts Committee) என்று ஒன்று இருக்கிறது. அது ஒரு லஞ்ச ஊழலை கண்டுபிடித்து, ரிபோர்ட் செய்திருக்கிறது. அதில் சர்க்கார் என்ன கவனம் செலுத்தினார்கள் என்பது இதுவரை தெரியவில்லை. சர்க்கார் அதிலே உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆனால் கண்டிப்பாக நடவடிக்கைகள் எடுக்கமாட்டார்கள்போல் தோன்றுகிறது.

“ ஜில்லா போர்டுத் தேர்தலுக்கு முன்னாலே இப்போதைய முதல் மந்திரி நிலச் சீர்திருத்தத்தைப்பற்றி யோசனைசெய்து, ஆவன செய்வதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் தேர்தல் முடிந்தபிறகு, அநேகமாக எல்லா ஜில்லா போர்டுகளிலும் காங்கிரசுக்கு பெருவாரியான வெற்றி ஏற்பட்டவுடனே இப்போது நிலச் சீர்திருத்தத்தைப்பற்றி பேசவேயில்லை. இன்னும் கொஞ்ச நாட்களுக்கு தள்ளிப் போட்டிருக்கிறார்கள். இதிலே சர்க்காரின் கொள்கை என்ன என்பதை சொல்லமுடியவில்லை.

“ குத்தகைக்காரர்களுடைய குத்தகையை குறைப்பதற்கு ஏற்பாடுசெய்ய வேண்டும். அதற்கான ஒருவித மசோதாவும் இல்லை. ஆகவே இது பற்றியும் உடனடியாக அமுல் நடத்தக்கூடிய நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டும்.

“ அளவு விஷயத்தை எடுத்துக்கொண்டால், நகரங்களிலே ஏழை வியாபாரிகள் தவறான அளவுப்படியை வைத்திருந்தால், அவர்கள்மீது போலீஸார் நடவடிக்கை எடுக்கிறார்கள். ஆனால் பெரும் மிராசதாரர்கள், தவறான மரக்கால் படியை வைத்துக்கொண்டு, பகலிலேயே மோசம் செய்து கொண்டிருந்தால் அதற்கு போலீஸ் அதிகாரிகள் அவர்கள்மீது எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்காமல், அவர்களுக்கு உடந்தையாகவே இருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றியும் போலீஸ் இலாகா உடனடியாக கவனிக்க வேண்டும்.

“ கடைசியாக நாடகம். அதாவது எம். ஆர். ராதாவின் ராமாயண நாடகத்திற்கு குழப்பம் விளைவிப்பது. இதற்கு முன்னாலே என். எஸ். கிருஷ்ணன் இதைப்போல் “ கிந்தனா ” என்று ஒரு நாடகம் நடத்தியிருக்கிறார். சென்னையிலே எம். ஆர். ராதா, இந்த ராமாயண நாடகத்தை நடத்தியிருக்கிறார். அப்போது எல்லாம் இவைகளுக்கு ஒரு குழப்பம் ஏற்படவில்லை. ஆனால் மதுரையிலேமட்டும் என் இந்த குழப்பம் என்று நினைக்கும்போது ஆச்சரியப்படவேண்டியிருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் அரசியல் விரோதிகளான ஆர்.எஸ்.எஸ்.காரர்கள்தான். இவர்களுக்கு அமெரிக்க தேசத்து உளவானிகள் பக்கபலமாக இருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களை உடனடியாக தண்டிக்கவேண்டும். இதை அரசாங்கம் உடனடியாக கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI. B. VAIKUNTA BALIGA :—“ Mr. Deputy Speaker, 4-10
Sir, I rise to support the motion of thanks before us. Hearing the P.M.
debate right through from the commencement up till now, I am

[Sri B. Vaikunta Baliga.] [4th December 1954]

reminded of a problem that faced the villagers in my district on one particular occasion. In that village it so happened that there was no temple. The people of the village assembled and decided that it was necessary and essential that they should have a temple. After mature deliberation, they selected a site taking into consideration the needs of all sections of the public. But it so happened that there was a small depression at the site selected and it had to be filled up before the construction of the temple was taken up. The people of the village again met, deliberated and finally decided on a plan. It was found that it would take a number of years before the construction of the temple could be completed. Every section of the public, every party fully co-operated with each other irrespective of their differing ideologies and worked with very great enthusiasm; but still the depression could not be filled up within the anticipated period. Therefore a certain amount of impatience arose among the people of the village. They again met and took stock of the situation. I am just reminded of this analogy. Hon. Members are all well aware that we were all in bondage for a long period. The accumulated neglect of decades could not be erased overnight. Something tangible could be done only after wiping out the accumulated neglect of decades. The question of wiping out the old accumulated neglect of decades is not something that has to be lost sight of; it requires to be reckoned with. The Congress Governments both at the Centre and the different States have not been idle. They have been doing something substantial.

“Let us see what exactly is the scope of the debate on this occasion of considering the Address delivered by the Governor. Analysing, dissecting and tearing the Address to pieces, if I may say so, everybody has come forward to state that this fact or that fact has not been mentioned in the Address. All the amendments go on enumerating a number of things, ‘regretting for not finding this item or that item.’ Considering the circumstances prevailing to-day, I am surprised that a number of items are mentioned in the Address. I can also go on adding to the subjects already mentioned in it and for the matter of that, any Member can go on adding endlessly ten or twenty times the number of subjects or items that have been mentioned. But the question I wish to ask is this: Do members wish to include a number of subjects because there are enough funds available for the purpose of tackling all these subjects or are these items which are very important by themselves going to be rationalised and evaluated according to different principles from which it could be inferred that the policies followed by the Congress Government were wrong and required modification? I do understand the impatience of some hon. Members. In fact, I was amused to hear the hon. Member Sri V. R. Krishna Ayyar suggesting that we were not living in a democratic State or that we were not living in a democracy. Of the elected representatives of the people, returned by the people to form a Government, and carry it on, cannot that Government be called a democratic Government? Is it the viewpoint of the hon. Member or any party that such a Government is not a democratic Government? I fail to

4th December 1954] [Sri B. Vaikunta Baliga]

understand how anybody can say that the Government we are having in this State is not a democratic Government. It may not be a Government that suits the ideology of any party or any individual Member. I was again distressed to hear my hon. Friend Sri V. R. Krishna Ayyar suggesting that at district levels the various Committees that are constituted for the purpose of enforcing the Prohibition Act or for the purpose of enforcing the Public Health Act or for the matter of that any other Statute, are not functioning properly, and that the officials are behaving bureaucratically. I am sorry to hear that such a state of affairs prevails in any district. I do submit that so far as South Kanara district is concerned, we have found the officers exceedingly good and enthusiastic, though I may add that with a little more hard work they will be able to give greater satisfaction to the people. In fact, there are many things in which a certain amount of red tape can be eliminated and a certain amount of greater benefit conferred on the people. May I illustrate my point a little further? It is provided in the Public Works Code that not more than 20 per cent should be spent on the maintenance of the roads. The maintenance of roads is an item on which there can be ideas and ideas. We are all aware that black-topping of roads is very good and very helpful and necessary for all people from the public health point of view and from other points of view also. But the rule says that not more than 20 per cent can be spent on maintenance of roads. If the Government are able to eliminate that rule or modify it, in the long run the Government will be doing good to the public and will be doing an excellent service. I have got a number of similar points but I do not wish to weary the House by enumerating them. I do see that it will be proper to have the attention of Government rivetted upon aspects like this.

"I wish to refer only to one more point. It has been mentioned in the Address that 'we are almost at the end of our tether in the matter of dependable water resources for the development of irrigation.' May I say, Sir, that so far as South Kanara district is concerned, we can present the State Government endless resources of water to be harnessed now and hereafter both for the purpose of producing electricity and also for irrigation. We have about 21 major rivers which really constitute a reservoir presented by nature with perennial water-supply which water-supply could be used for lift irrigation with the use of powers or by gravitational irrigation. Fortunately, we are going to have electricity for lift irrigation. I would only present for the consideration of the Government the idea of harnessing a small rivulet which later on becomes a big river—Kumardhari in Puthur taluk. The waters of this river can be harnessed with great ease and with immense potentialities. I can go on enumerating several such schemes. I do submit that the Government should be helpful in undertaking irrigation projects in my own district. I can also add that irrigation projects in my district will give a better return than the projects executed in other districts.

[Sri B. Vaikunta Baliga] [4th December 1954]

"Now, Sir, I come to the question of affording medical relief to the people. In one of the interpellations answered this morning, it was pointed out to the Government that extension of hospital facilities in Kozhikode is very important and that it should be attended to by the Government. I was very much impressed by the request made. In fact, in our district of South Kanara, there is a headquarters hospital for which a decent grant has been made by the Government. But even with the extensions that have now been added, the hospital still requires greater attention at the hands of the Government because patients are allowed to lie on the verandahs on account of overcrowding. What is more, it is necessary for the purpose of affording facilities to the students of the Medical College so that the doctors that come out of that College may have appropriate clinical training.

4-20
P.M. "I do desire, Sir, that the Government should kindly consider the question of further increasing the bed strength and providing greater accommodation. Greater accommodation is inevitable, because to-day with the construction that is going on on a small patch of area where the hospital is located, there is hardly any room for the patients. This aspect I suggest the Government should consider and try to rectify."

* SRI S. DEIVASIGAMANY :—"Mr. Deputy Speaker, Sir, the Address of the Governor of our State has elicited praise from the Government benches and condemnation from the Opposition benches. I would like to make a few observations of mine on this Address.

"What we all expected in the Address was a recitation of the policy and programme of work which the Government propose to carry out during the ensuing year or years. But unfortunately, the Address is silent on the matter. Reference has been made in the Address to the relinquishment of office by Sri Rajagopalachari, our ex-Chief Minister. We are sorry to have lost his services, the services of such an able and versatile administrator. But at the same time, we are glad that we have a greater politician and a statesman now guiding the affairs of this State.

"There is one feature in the Address which is rather arresting and that is the desire on the part of the Hon. Ministers to welcome useful suggestions from hon. Members of this House. This, of course, is in reference to the need in the readjustment of local bodies. But I hope that our Government will welcome useful suggestions on all other matters as well. But I find that since yesterday hon. Members on both sides have been making useful suggestions. Unfortunately, I do not know if the Hon. Ministers concerned with the various departments are present here to take note of the suggestions which have been made by the hon. Members of this House, perhaps with the exception of a few like the Hon. Minister for Local Administration and the Hon. Finance Minister. I know the Hon. Finance Minister is present to-day for the purpose

4th December 1954] [Sri S. Deivasigamany]

of taking notes so that he may answer any criticisms that may be levelled against the Government. That will not be taking notes of the suggestions that are made by hon. Members on the floor of the House for implementation at a later stage.

"Sir, there are also two other words used in paragraph 3 of the Governor's Address, namely, Welfare Administration. Welfare Administration necessarily contemplates the existence of a Welfare State. It is a desire of every one of us who is assembled here to whatever party he may belong for a long time that a Democratic Welfare State is established. In a Democratic Welfare State it is envisaged that there will be peace and plenty; there will be no unemployment; that illiteracy will be eradicated; that the care of the aged and infirm will be cast on the Government and above all the amenities which are now enjoyed by only a few rich people will be made available even to the common man. That is the ideal State for which I think we are all striving for. The method or means for achieving this end adopted by the various parties may differ, but as I have said, the aim is the same.

"The question now arises as to what steps our Government have taken in striving for establishing a Welfare State. No doubt, in the Governor's Address, so many things are mentioned. But these are things which do not touch even the fringe of the problem. Passing remarks have been made in the Address to Community Projects and also to National Extension Services. I would submit the success or the failure of the Community Projects or the National Extension Services depends largely on the capacity of the people to contribute for the works that are undertaken by the Government. If one only examines the question deeply, one will find that the capacity of the common man to contribute for the carrying out of any project is nil or next to nothing. Therefore, if we only touch our conscience and ask clearly whether the schemes have been a success at the level of the common man, we can only say 'no'. The advantage that can be gained by these projects is availed of only by the richer classes of people and by persons who have got vested interests in the land. The common man gets nothing, simply because he is not in a position to contribute money to the carrying out of the work of these projects and schemes and therefore, he is not benefited by them."

DEPUTY SPEAKER:—"The hon. Member has got two minutes more."

* SRI S. DEIVASIGAMANY:—"Then, I would only suggest that the salvation of our country lies in the formation of what are called Co-operative Units. Our country is largely an agricultural country. The majority of our people belong to only the poor classes. Therefore, it is they who must be helped by the Government by starting Co-operative Farms, large Co-operative Units everywhere and the persons must be made to realise

[Sri S. Deivasigamany] [4th December 1954]

that they have got an abiding interest in the Co-operative Farms, that they have got a share in these farms and that they will not be forgotten. It is only then that the larger interests of the poor persons will be safeguarded.

"In this respect, we expected that the Government would usher in agrarian reforms. But unfortunately no mention is made in the Governor's Address that in the near future the Government are contemplating to usher in any agrarian reforms.

4-30
P.m.

"I would finish my speech within a few minutes after referring only to certain things which appeal to me as rather important. If we go to any of the Government departments, we find that there is lot of corruption among the staff. I can only trace the cause of this evil of corruption to the very meagre salary drawn by our Government servants. There is a large disparity between the salary of the Government servant—whether he is a peon or a clerk—and the salary drawn by his counterpart in a firm or company. The basic pay of a peon or an attender in Government service is only about Rs. 18. If we pay our Government servants such low salary, naturally we cannot expect them to be very honest in their work."

* SRI K. R. VISWANATHAN :—"கனம் உதவி அவைத்தலைவர் அவர்களே, நான் மேன்மை தங்கிய கவர்னர் அவர்கள் நிகழ்த்திய உரை யின்மீது சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். மேன்மை தங்கிய கவர்னர் அவர்களுக்கு நன்றி செலுத்துவதோடு கூட அவர்கள் எடுத்தக் காட்டிய விஷயங்களில் சிலவற்றைப் பற்றி மாத்திரம் குறிப்பிட்டுப் பேச விரும்புகிறேன்.

"முதலாவதாக ஸ்தல ஸ்தாபனங்களைக் குறிப்பிடும் போது அவைகள் அதாவது ஜில்லா போர்டுகள் மிக விரிந்த பிரதேசத்தைக் கொண்டதாக இருப்பதால் மக்களுடன் நேரடித் தொடர்பு கொள்வது இயலாது என்பதோடு கூட எல்லாப் பிரதேசங்களின் நன்மையும் சரியான முறையில் கவனிக்க வகை யில்லாமல் இருப்பதால் ஆங்காங்கே தாலுகா போர்டுகளை அமைக்கலாமா என்கிற விஷயத்தில் அங்கத்தினர்களின் யோசனைகளைக் கேட்கப்பட்டிருக் கிறது.

"நமது சர்க்காருக்கு முதலிலேயே ஜில்லா போர்டுகளை எல்லாம் ஒழித்துவிட்டு ஆங்காங்கே தாலுகா போர்டுகளை அமைத்துவிடலாம் என்ற நோக்கம் இருந்தது. அந்த நோக்கத்தை ஜில்லா போர்டு தேர்தலை நடத்துவதற்கு என்று கைவிட்டு இருந்தார்கள். ஜில்லா போர்டு நிர்வாகத் தின்கீழ் உள்ள கல்வி, போக்குவரத்து, சுகாதாரம் போன்ற அத்தியா வசியமான தேவைகளை நல்ல முறையில் செய்ய வேண்டுமென்றால், வருகின்ற வருமானம் நல்ல வழியில் செலவழிக்கப் படவேண்டுமென்றால் ஒவ்வொரு தாலுகாவிற்கும் தனித்தனியாக தாலுகா போர்டுகளையே கொண்டுவர வேண்டுமென்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

"உதாரணமாக நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். சில இடங்களில் இருக்கக் கூடிய ஜில்லா போர்டு பள்ளிக்கூடங்கள் நடக்கும் நிலைமையைப் பற்றி ஜில்லா போர்டு தலைவருக்கே எடுத்துச் சொல்லியிருந்தாலும் கூட பல மாதங்களாகியும் கூட அவைகள் கவனிக்கப்படுவதேயில்லை. ஜில்லா போர்டுகளில் ஒரு ஆசிரியனாகக் கொண்ட பல பள்ளிகள் இருக்கின்றன. ஆனால் அந்தப் பள்ளிகள் சில மாதங்கள் வரை நடப்பதேயில்லை. பள்ளிக்கும் ஆசிரியர் வருவதேயில்லை. இருந்தாலும், வருவது போல் அட்டென்டன்ஸ் ரிஜிஸ்டரில் கையொப்பம் நாடப்படுகிறது. ஆசிரியர் சம்பளமும் வரங்கிக் கொண்டு வருகிறார். ஆனால் உண்மையில் பள்ளிக்

4th December 1954] [Sri K. R. Viswanathan]

கூடம் நடப்பதில்லை. இந்தமாதிரியான குறைகள் இல்லாமலிருக்க வேண்டுமென்றால் தாலுக்கா போர்டுகள் அவசியம் ஏற்பட்டாக வேண்டும். உடனடியாக அவைகளை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“ஐநூறு பேர்களுக்கு மேல் ஜனத் தொகை கொண்ட கிராமங்களுக்கு எல்லாம் பஞ்சாயத்து போர்டுகளை உண்டாக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்னேயே ஒரு சட்டம் கொண்டு வந்தார்கள். ஆனால் இதுவரைக்கும் அந்தச் சட்டத்தில் அடிப்படைக் கொள்கையை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வர எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்பட்டதாகவே தெரியவில்லை. சர்க்காரும் தாமத எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. பொது மக்களே அதைப் பற்றிக் கேட்டாலும் கூட இந்தத் தேர்தல் நடக்கிறது, இது முடியட்டும் என்றும், அந்தத் தேர்தல் நடக்கிறது, அது முடியட்டும் என்றும் காலம் கடத்திக் கொண்டே வருகிறார்கள். இது சரியல்ல. அதனால் உடனடியாக ஆங்காங்கே பஞ்சாயத்துப் போர்டுகளை ஏற்படுத்துவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளை எல்லாம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“அதற்கு அடுத்தாற்போல் கடன் ஒத்திவைப்பு மசோதாவைப் பற்றிய ஒரு விஷயம். அதை நீடிக்க வேண்டுமா, வேண்டாமா என்பதைப் பற்றி இரண்டுபட்ட எண்ணங்கள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. உண்மையிலே கிராமங்களுக்குச் சென்று பார்த்தால்தான் ஏழை உழவர்கள் எந்த நிலைமையிலே வாழ்க்கை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று தெரியும். பருவ மழை பல வருஷங்களாகத் தவறிக் கொண்டே வந்ததின் காரணமாக அவர்கள் மிகவும் கடன் பட்டுவிட்டார்கள். இந்தச் சட்டம் சரியான காலத்திலே வந்ததின் காரணமாகத்தான் அவர்கள் மானமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். எவ்வளவோ துன்பங்கள் அவர்களுக்கு இருந்த போதிலும் கூட கடன் பட்டதினால் ஏற்படும் துன்பம் சிறிது இல்லாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தச் சமயத்தில் இந்தச் சட்டத்தை எங்கே ரத்து செய்து விடுவார்களோ என்று அஞ்சிக் கொண்டேயிருக்கிறார்கள். கவர்னர் அவர்கள் தம்முடைய உரையிலே விவசாய நிலைமை சீர்பட்டு இந்த ராஜ்யம் பூராவும் உயர்ந்திருப்பதன் காரணமாக இந்தச் சட்டத்தை நீடிக்க வேண்டியது அவசியமா என சர்க்கார் யோசித்துக் கொண்டிருப்பதாகக் குறிப்பிட்டுருக்கிறது. நல்ல நீர்வளம் நோய்ச்சுர பிரதேசத்தில் ஓரளவு விவசாயம் முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறது என்பது உண்மை. வறண்ட பிரதேசங்களின் நிலைமை கொஞ்சம்கூட மாறவேயில்லை. அவர்கள் ஐந்தாறு ஆண்டுகளாகவே மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அத்தோடு இவ்வாண்டும் பருவ மழை தவறிவிட்டதன் காரணத்தால் அவர்கள் நிலைமை மிக மோசமாகிக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்தச் சட்டத்தை இன்னும் மூன்று ஆண்டுகளுக்குக் குறையாமல் நீடிக்கச் செய்ய வேண்டும். மாகாணம் பூராவுக்குமே நீடிக்க முடியாவிட்டாலும் கூட வறண்ட பிரதேசங்களுக்கு மாத்திரமாவது உடனடியாக நீடிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இதைப்பற்றி பேசுகின்ற காலத்தில் சில பேர்கள் இந்தச் சட்டத்தினால் நாணயம் கெட்டு விட்டது என்றும், இதனால் விவசாயிகளுக்கு அனுசூலம் இல்லையென்றும் எமாற்றும் நோக்கமுடையவர்களுக்கே இதனால் அனுசூலம் ஏற்படுவதாகவும் குறிப்பிட்டார்கள். அப்படிப்பட்ட எண்ணங்கள் மிகத் தவறாகும். எமாற்றவேண்டுமென்ற நோக்கமோ, நாணயமற்று வாழவேண்டுமென்ற நோக்கமோ யாருக்கும் இருக்க இடமில்லை. வாங்கிய கடனை திருப்பிக் கொடுக்க முடியாத நிலைமையிலே உண்மையில் பல ஏழை விவசாய மக்கள் அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எல்லாம் இந்தச் சட்டம் ஒரு பெரும் வரப்பிரசாதமாகவே இருக்கிறது என்பதை நாம் மறக்கக் கூடாது. ஆகவே இதை நீடிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தாற்போல் பிற்பட்ட வகுப்பினர்களுக்கு சர்க்கார் மிகுந்த நன்மைகளைச் செய்து கொண்டுவருவதாக கவர்னர் அவர்கள் தம்முடைய உரையில் கூறுகிறார். அதற்காக நான் மிகுந்த நன்றி செலுத்திக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[Sri K. R. Viswanathan]

[4th December 1954]

கிறேன். சமீபத்திலே சர்க்கார் ஒரு உத்திரவு போட்டது. அதாவது இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள குறிப்பிட்ட நான்கு ஜில்லாக்களிலுள்ள வன்னியகுல கூடித்திரிய வகுப்பு மாணவர்களுக்கு படிப்பில் எல்லா நிலையங்களிலும் சம்பளம் கிடையாது என்பதாக. அந்த உத்திரவு போட்ட தேதியிலிருந்து கிடைத்த பலன் வன்னிய வகுப்பினருக்குள் பலமிடங்களில் சண்டை ஏற்பட்டதுதான். காரணம் என்னவென்றால் எந்தக் காரணத்திற்காக இந்தச் சட்டம் போடப்பட்டது என்பதை சரியாக எல்லோருக்கும் எடுத்து விளக்காது தான். அந்த நான்கு ஜில்லாக்களிலே தான் அந்த வகுப்பினர்கள் குற்ற பரம்பரைச் சட்டத்திற்கு உள்ளாகி இருந்து வந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் மிகவும் பிற்போக்கான நிலைமையிலே இருந்து கொண்டிருப்பதனால் அவர்களுடைய முன்னேற்றத்திற்காகத்தான் இந்தச் சலுகை கொடுக்கப்பட்டது என்பதையெல்லாம் விவரமாக விளக்கியிருப்பார்களே யானால் இந்தமாதிரியான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்காது. அதோடு குற்ற பரம்பரையினர் முன்னேற்றத்திற்காக சட்டம் போடாதது யாரும் மறுக்க முடியாது. குற்ற பரம்பரைசட்டத்திற்குப்பட்டிருந்த வன்னியகுல கூடித்திரிய வகுப்பாரின் நன்மைக்காக இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டதே தவிர உண்மையில் நடைமுறையில் இதனால் அவர்களில் பலருக்கு நன்மையே ஏற்படவில்லை என்பதையும் சபையோர் அறியவேண்டும். இந்தச் சட்டம் வந்த பிறகும் கூட இதில் கண்ட பிரகாரம் கல்லூரிகளிலும், பள்ளிகளிலும் சலுகை அளிக்கப்படவில்லை. உதாரணமாக நான் அண்மையில் பல்கலைக்கழகத்தில் படிக்கும் இருநூறு மாணவர்களுக்கு மேல்கையொப்பமிட்டு அனுப்பியிருக்கும் மகஜரை நிதி மந்திரி அவர்களிடம் கொடுக்கிறேன். அதிலிருந்து அண்மையில் பல்கலைக் கழகத்திற்கு அந்த உத்திரவானது அனுப்பப்படவில்லையென்று தெரிகிறது. அந்த உத்திரவு வெளிவந்தவுடனேயே இந்த மாணவர்கள் தங்களுக்குச் சம்பளச் சலுகை அளிக்க வேண்டுமென்று பல்கலைக்கழக அதிகாரிகளைக் கேட்டால் அவர்கள் எங்களுக்கு இன்னும் சர்க்காரிடமிருந்து உத்திரவு வரவில்லையென்று சொல்லிவிட்டார்களாம். ஆகவே உடனடியாக அந்த உத்திரவை சர்க்கார் கல்லூரியாக இருந்தாலும் சரி, தனிப்பட்டோர் கல்லூரியாக இருந்தாலும் சரி அவைகளுக்கு எல்லாம் அனுப்பிவைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“அதற்கு அடுத்தாற்போல குடி தண்ணீர் வசதிக்காக ஒரு கோடி ரூபாய் செலவழிக்கப்போகிறார்கள் என்று தெரிகிறது. இதற்காக ஒதுக்கப் படுகின்ற பணம் எப்படிச் செலவழிக்கப்படுகிறது என்றால் ஒரு கிணறு வெட்டவேண்டும் என்றால் நாலில் ஒரு பங்கு பொது மக்கள் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. பாக்கி முக்கால் பங்கு பணம் சர்க்கார் கொடுப்பார்கள் என்ற நிலைமை இருக்கிறது. நான் கூறுகின்றேன். இம் மாதிரி நாலில் ஒரு பங்கு பணம் பொதுமக்களிடத்திலிருந்து வந்தால் தான் நாங்கள் பாக்கி பணத்தைப்போட்டு வசதி செய்து கொடுப்போம் என்று சொல்வது சரியல்ல. நாலில் ஒரு பங்கு கூட அவர்கள் செலவழிக்கக் கூடிய நிலைமையில் இல்லை. ஆனால் அவர்கள் தங்களுடைய உழைப்பைக் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். மக்களுடைய பிரதிநிதிகளாகிய நாங்களும் இதைப்பற்றி எல்லாம் கவரனர் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல பிரசாரம் செய்யத் தயாராக இருக்கிறோம். மக்களும் ஒத்துழைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பணம் மட்டும்கொடுக்க வசதி உடையவர்களாக இல்லை. ஹரிஜனச் சேரிகளில் குடிதண்ணீர் வசதி செய்து கொடுப்பதற்கு நாலில் ஒரு பங்கு பணம் அவர்கள் கொடுக்கவேண்டியதில்லையென்று சொன்னார்கள். அதைப்போலவே பிற்பட்ட இனத்தவர்கள் உள்ள இடங்களிலும் அவர்கள் கொடுக்க வேண்டாமென்று விலக்கு இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் அதிகாரிகளிடம் சென்று கேட்டால் அவர்கள் ஹரிஜனங்கள் மாதிரம் தான் பணம் கொடுக்க வேண்டாம். பாக்கிப் பேர்கள் கொடுத்தாக வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். ஹரிஜனச் சேரிகளுக்குக் கொடுக்கும் சலுகை பாக்கியிருக்கக்கூடிய பிற்போக்கு மக்கள் வசிக்கும் பிரதேசங்களுக்கும் நீடிக்கப்படவேண்டியது ரொம்பவும் அவசியமாகும். அதுமாதிரியான உத்திரவு இதுவரை இல்லாவிட்டாலும் கூட இனிமேலாவது அந்த உத்திரவைப் போடவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

4th December 1954]

* SRI A. RAMASUNDARA KARUNALAYA PANDIAN :—“ கனம்

4-40
p.m.

உதவி சபா நாயகர் அவர்களே ! மேன்மை தங்கிய கவர்னர் அவர்களுக்கு எனது நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அத்துடன் சங்கர நயினர் கோவில் பிரதேசத்தில், அப்பிரதேசம் பிற்போக்கானது என்று கருதி அங்கு தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தை அமுல் நடத்தியதற்காக நமது ராஜ்ய சர்க்கார் முதன் மந்திரி கனம் ஸ்ரீ காமராஜ் நாடார் அவர்களுக்கும் அவர்களுடைய சகா மந்திரிகளுக்கும் எனது தொகுதி மக்கள் சார்பிலும் எனது சார்பிலும் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இச்சந்தர்ப்பத்தில் அப்பிரதேசத்தைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். இந்த தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டமானது தற்சமயம் பஞ்சாயத்து இல்லாத கிராமங்களில் மட்டும் அமுல் நடத்தப்படுவதால் பெரும்பான்மையான மக்கள் இதனால் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். எப்படியென்றால் சங்கரன் கோவில் தாலுக்காவில் பஞ்சாயத்து இல்லாத கிராமங்களின் எண்ணிக்கை மிகச் சொற்பம்தான். பஞ்சாயத்து உள்ள கிராமத்தில் அதன் சர்க்கார் வருமானம் (வரவு) சொற்பமாகத்தான் கிடைக்கிறது. பெயரளவுக்குத்தான் பஞ்சாயத்தாகக் இருக்கின்றது. இவ்வாறு பஞ்சாயத்து என்று பெயர் வைத்ததால் தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தின் நிதி சகாயத்தையும் பெற முடியவில்லை. தனது வருமானத்தைக்கொண்டு தனது ஏரியாவையும் அபிவிருத்தி செய்துகொள்ளவும் முடியவில்லை. வருஷம் ஒன்றுக்கு ரூபாய் ஆயிரம் வருமானம் வரக்கூடிய பஞ்சாயத்துப் பிரதேசமும் வருஷம் ஒன்றுக்கு ரூபாய் ஐம்பாதாயிரம் வருமானம் வரக்கூடிய பஞ்சாயத்துப் பிரதேசமும் ரிக்கார்டுப்படி ஒரே அந்தஸ்தை அடைகின்றன. கூடுதல் குறைவு வருமான வித்தியாசம் கவனிக்கப்படவில்லை. கூடுதல் வருமானம் உள்ள பஞ்சாயத்துகளுக்கு சர்க்கார் உதவி செய்ய மறுத்தாலும், குறைவு வருமானமுள்ள பஞ்சாயத்துகளுக்கு சர்க்கார் உதவி செய்யலாம், அதுவும் கிடையாது. எனது தாலுக்காவிலுள்ள பஞ்சாயத்துகளின் வருமானம் மிகவும் குறைவாக இருக்கின்றன. இதைக் கனம் லோகல் அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் மந்திரி அவர்கள் நேரில் பார்த்து அறிந்திருக்கலாம் என நம்புகிறேன். எனது தாலுக்காவில் தேசிய விஸ்தரிப்பு திட்டம் எல்லாக் கிராமங்களிலும் (அது மேஜர் அல்லது மைனர் பஞ்சாயத்துக்களாக இருந்தாலும் சரி, பஞ்சாயத்து இல்லாமல் இருந்தாலும் சரி) அமுல் நடத்தப்பட வேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்பொழுதுதான் அப்பிரதேசம் பல துறைகளிலும் நல்ல அபிவிருத்தி அடையமுடியும், முன்மாதிரிக் கிராமங்களாக காட்சியளிக்கும் என ரூபகப் படுத்துகிறேன். சங்கர நயினர்கோவில் தாலுக்காவில் தேசிய விஸ்தரிப்பு திட்டத்துக்குப் பதிலாக சமுதாய நல அபிவிருத்தி திட்டத்தை அமுல் நடத்தினால் பிற்போக்கான பிரதேசத்தில் நல்ல அபிவிருத்தி பலனை அதி சீக்கிரத்தில் காணமுடியும் என உறுதி கூறுகிறேன்.

“ சங்கரன்கோவில் டவுனிலுள்ள மக்கள் தினசரி தங்களுக்குத் தேவையான குடிதண்ணீருக்குக் கூட மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சங்கரன்கோவில் சரித்திரப் பிரசித்தி பெற்ற இடம். தினமும் பல ஆயிரக் கணக்கான பக்தர்கள் வெளியிடங்களிலிருந்து வந்து சுவாமி தரிசனம் செய்துவிட்டுப் போகிறார்கள். அங்கு வரும் யாத்திரிகர்களுக்கு (வெளியூர்ப் பிரயாணிகளுக்கு) குடிப்பதற்குக் குடிதண்ணீர் வசதிக்கூடக் கிடையாது. ஆகையால் சங்கரன்கோவில் டவுனுக்கு உடனடியாக ஒரு குடிதண்ணீர் திட்டம் தயாரித்து தாமதமில்லாமல் அமுல் நடத்தவேண்டும் என்று சுதந்திர சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இத்திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு கோவில் தேவஸ்தானத்திலிருந்தும் பஞ்சாயத்து போர்டில் இருந்தும் பொதுமக்களிடமிருந்தும் சிறிது நிதி உதவி கடனாகவோ அல்லது வேறு எவ்வகையிலோ பெற்றுக்கொள்ளலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

“ சுதந்திரம் அடைந்தோம். எதற்காக? நல்ல உணவு, நல்ல உடை, நல்ல விதமான குடியிருப்பு வசதி இவைகளை அடைவதற்காக. சுதந்திர நாட்டில் சுகமடைவதற்குப் பதிலாக மிகுந்த கஷ்டத்தைத்தான் அனுபவிக்கிறோம். இது அனைவருக்கும் தெரிந்த விஷயந்தான். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் ஒன்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். எல்லா வசதிகளிலும் முதன்மை ஸ்தானம் பெற்றது உணவு. உணவு பொருள் உற்பத்திக்கு

[Sri A. Ramasundara Karunalaya Pandian] [4th December 1954]

தண்ணீர் முதல் அவசியத் தேவையாக இருக்கிறது. என்பதை யாவரும் நன்கு அறிவார்கள். சங்கரன்கோவில் தாலுக்காவில் நிரந்தரமான நீர்ப்பாசன வசதிகள் செய்துகொடுக்கப்படவில்லை. அங்கு நிரந்தரமான நீர்ப்பாசன வசதியிருந்தால் சுமார் 20,000 ஏக்கரா வரை நஞ்சைப் பயிர் வருஷந்தோறும் சாகுபடி செய்யலாம். தற்காலத்தில் அப்பிரதேச மக்கள் மழையை நம்பி பயிர் சாகுபடி செய்து ஏமாந்து விடுகிறார்கள். மழைத் தவறுவதினால் விவசாயிகள் நஷ்டப்படுகிறார்கள். அப்பிரதேசத்தில் நிரந்தரமான நீர்ப்பாசன வசதி (கீரியாறு அணைக்கட்டுத் திட்டம்) வேண்டும் என்று சர்க்காருக்கு அடிக்கடி தெரியப்படுத்துக்கொண்டு வருகிறோம். நிரந்தரமான நீர்ப்பாசன வசதி எங்கள் பிரதேசத்தில் ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று சர்க்காரை வற்புறுத்துகிறோம். ஆனால் சர்க்கார் அப்பிரதேசத்தில் நிரந்தரமான நீர்ப்பாசன வசதி மீது கவனம் செலுத்தியதாகத் தோன்றவில்லை. அதற்காக அப்பகுதி மக்களின் மனம் புண்பட்டு வருகின்றது. அப்பகுதி மக்களின் துயரம் திருவது எப்பொழுது என்பதை சர்க்கார்தான் நிர்ணயிக்க வேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பஞ்சநிவாரணத்துக்காக எவ்வளவோ பணம் செலவு செய்யப்படுகிறது. அவசியம் தேவையில்லாத திட்டங்களுக்கு எவ்வளவோ பணம் செலவு செய்யப்படுகிறது. இவைகளை ஒரு சிறிது நிறுத்தி உடனடியாகத் தேவையுள்ள தண்ணீர்த் திட்டங்களுக்கு சர்க்கார் அப்பணத்தை செலவு செய்தால் நாட்டில் நல்ல அபிவிருத்தியையும் சபிட்சத்தையும் காணலாம் என நம்புகிறேன். கல்விக்காக பன்னிரெண்டு கோடி ரூபாய் செலவு செய்யப்படுகிறது. அவ்வளவு செலவு வழித்ததினால் ஏதாவது அதிகப் பிரயோசனம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றால் தெரியவில்லை. வீண் செலவு செய்யப்படுகின்ற பணத்தை நல்ல வழியில் செலவு செய்தால் எல்லோருக்கும் பிரயோசனப்படும். முதலில் மனிதனுக்கு அவசியம் தேவையான பொருள் உணவு, பின்புதான் கல்வி. இதை யாவரும் அறிவரே.

“கல்வி இலாக்கா தனது முழுக் கவனத்தையும் பள்ளிக்கூட பரிசீலனையில் செலுத்தினால் சர்க்கார் உதவி பெறும் பள்ளிக்கூடங்கள் 25 சதவீதம் குறைந்துவிடும் என நம்புகிறேன். அதனால் படிக்கும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை குறைந்து விடாது. படிப்பின் தரமும் குறைந்து விடாது. தற்பொழுது கல்விக்காகச் செலவழிக்கப்படும் தொகையில் கால் பாகத்தைக் குறைத்துக்கொண்டாலும் கூட இப்பொழுது எத்தனை மாணவர்கள் படிக்கிறார்களோ அத்தனை மாணவர்களும் ஒருவர் கூடக் குறையாமல் கல்வி பயிலக் கூடுமென தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மழையில்லாமல் நாளுக்கு நாள் பஞ்சம் அதிகரித்துக்கொண்டு வரும்பொழுது பொது மக்கள் கல்வி பயிலுவதற்கு எப்படி விரும்புவார்கள். சங்கரநயினார் கோவில் பிரதேசத்தில் நிரந்தரமான நீர்ப்பாசன திட்டம் ஏற்படுத்த சுமார் 2 கோடி ரூபாய்தான் தேவையாக இருக்கிறது. கல்வி விஷயத்திலும் இதர தேவையில்லாத விஷயங்களிலும் அதிகமாகச் செலவு செய்யப்படும் தொகையை நீர்ப்பாசன வசதிக்கு செலவு செய்யலாம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதர ஜில்லாக்களிலும் தாலுக்காக்களிலும் சங்கரன்கோவில் தவிர இதுபோன்று நிரந்தரமான நீர்ப்பாசன திட்டங்கள் தயாரித்து ஸாங்ஷன் செய்யப்பட்டு அமுல் நடத்தி வரப்படுகின்றன. சங்கரன்கோவில் பிரதேசத்தான் நிரந்தர நீர்ப்பாசன விஷயமாக இதுவரை கவனிக்கப்படவில்லை. கீரியாறு திட்டம் பற்றிய எஞ்சினீயர்கள் ரிப்போர்ட்டை மறு பரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நடப்பு வருஷத்தில் அத்திட்டம் சேர்க்கப்படவில்லை. அடுத்த 1955-56 வருஷத்திலாவது இத்திட்டத்தைத் தயாரித்து ஸாங்ஷன் செய்து அமுல் நடத்துவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். முதல் 5 ஆண்டுத் திட்டத்தில் இது சேர்க்கப்படவில்லை. முதல் 5 ஆண்டுத் திட்டத்தின் வேலைகள் முடிவு பெறப்போகின்றது. இரண்டாவது 5 ஆண்டுத் திட்டம் தயாராகக் கொண்டு இருக்கிறது. இதிலாவது சேர்க்கப்படமா என்பதும் சந்தேகமாகவே இருக்கிறது. சந்தேகத்திற்கு சர்க்கார் இடம் கொடுக்கக்கூடாது என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சங்கரன்கோவில் தாலுக்கா எப்பொழுதுமே வறண்ட பிரதேசமாக இருப்பதாலும் அப்பிரதேச மக்கள் குடிதண்ணீருக்குக் கூட கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டு இருப்பதாலும் கீரியாறு

4th December 1954] [Sri A. Ramasundara Karunalaya Pandian]

அண்ணக்கட்டுத் திட்டத்தை இரண்டாவது ஈந்து ஆண்டுத் திட்டத்தில் சேர்த்து அமுல் நடத்திக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நீர்ப்பாசன திட்டங்களுக்கு செலவு செய்யப்படுகின்ற தொகைகளுக்கு சர்க்கார் வட்டிக் கணக்கு பார்க்கக்கூடாது. நிரந்தர நீர்ப்பாசன திட்டத்தினால் ஏழை விவசாயிகள் அதிக உணவை உற்பத்தி செய்வார்கள். சர்க்காருக்கும் வருமானம் கிடைக்கும். பஞ்ச நிவாரண வேலைகளுக்கு பல லட்சக்கணக்காக செலவு செய்யப்படும் தொகைகளுக்கு வட்டி கணக்குப் பார்க்கப் படவில்லை. இன்னும் பல டிபார்ட்மெண்ட்டுகளுக்கு லீன் செலவு செய்யப்படும் தொகைகளுக்கு வட்டிக் கணக்கு பார்க்கிறார்களா, இல்லை. ராஜ்ஜிய சர்க்காரிடம் நிதி நிலைமை சரியாக இல்லாவிட்டால் நீர்ப்பாசன வசதி திட்டத்திற்காக மத்திய சர்க்கார் நிதி உதவியை கடனாகவோ அல்லது மான்யமாகவோ முயற்சி செய்து பெற்றுக் கொள்ளவேண்டியது. சங்கரன்கோவில் தாலுக்கா பிரதேச மக்கள் தண்ணீருக்காக மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்று மதுரை ஜில்லா (கம் பம் தொகுதி மெம்பர்) கணம் ஸர் ஸ்ரீ பி. டி. ராஜன் அவர்கள் தாம் நேரில் பார்த்ததாக அசெம்பிளியில் தமது பிரசங்கத்தில் குறிப்பிட்டார்கள். ஒவ்வொரு பிரதேசத்திலும் முதல் முக்கியமான தேவைப் பொருள் தண்ணீர் தான். பழைய தண்ணீர் பிரச்னை சங்கரன் கோவில் ஏரியாவைத் தவிர இதர இடங்களில் தீர்ந்து போயிருக்கலாம் என அறிகிறேன். தண்ணீர்ப் பிரச்னை தீர்ந்த பிறகுதான் பள்ளிக்கூட கட்டடங்கள் கட்டுவதோ கல்வி முன்னேற்றத்துக்காக செலவழிப்பதோ, மற்றும் இதர தொழிற்சாலைகளை கட்டி தொழில் அபிவிருத்தி செய்வதோ இருக்கவேண்டுமென வற்புறுத்துகிறேன். சங்கரன்கோவில் தாலுக்காவில் உள்ள கீரியாறு அண்ணக்கட்டுத் திட்டத்தை அமுல் நடத்த முடியாது என்று சர்க்கார் உறுதியாகக் கூறிவிட்டால் அப்பகுதியிலுள்ள மக்கள் வேறு தண்ணீர் வசதியாகவுள்ள இடத்திற்குச் சென்று குடியேறத் தயாராக இருக்கிறார்கள். சர்க்கார் ஒரு வித முடிவான அபிப்பிராயத்தையும் வெளியிடாமல் காலதாமதம் செய்வதால் அங்குள்ள மக்கள் மிகுந்த கஷ்டத்தை அடைகிறார்கள். அப்பிரதேச மக்கள் வறுமையினால் வெளியிடங்களில் சென்று குடியேறிவிட்டால் சங்கரநதியூர் கோவில் என்ற பெயரை பூகோளத்திலிருந்தும் சரித்திரத்திலிருந்தும் நீக்கிவிடலாம். சர்க்காருக்கும் சிரமம் குறைந்துவிடும் என்று நினைக்கிறேன். தண்ணீருக்குப் பின்னால்தான் இதர தேவைகள் வேண்டும் என்று அடிக்கடி வற்புறுத்துகிறேன். கீரியாறு அண்ணக்கட்டுத் திட்டத்தைப் பற்றி பல தடவைகள் சொல்லியும் ஞாபகப் படுத்தியும் அதில் கவனம் செலுத்தாத காரணம் அப்பிரதேச மக்களில் யாராவது ஒருவர் மந்திரி சபையில் இடம் பெறுதலினால்தான் என்று தோன்றுகிறது. ஒவ்வொரு பிரதேச பிரதிநிதிக்கும் மந்திரி சபையில் இடம் கிடைப்பது அரிது. தற்சமயம் எங்கள் பிரதேச வாசிக்கு மந்திரி பதவி தேவையிலலை. ஆனால் தண்ணீர் தேவை. நீர்ப்பாசனம் போன்ற பொதுப்பிரச்னைகளை எந்தப் பிரதேச வாசி மந்திரியாக இருந்தாலும் சரி அவைகளை உடனடியாகக் கவனித்து ஆவன செய்யும்படியாக கேட்டுக் கொள்கிறேன். பொதுப் பிரச்னைகளை மறந்துவிடக்கூடாது. தற்போது கணம் ஸ்ரீ காமராஜ் நாடார் அவர்களின் மந்திரி சபை முன் மாந்திரியாக நடந்து கொள்ளும் என்று நம்புகிறேன். ஏழை விவசாயிகள் நலனை உத்தேசித்தும் அப்பிரதேச நலனை உத்தேசித்தும் சங்கரன்கோவில் தாலுக்காவிலுள்ள கீரியாறு அண்ணக்கட்டுத் திட்டத்தை இரண்டாவது 5 ஆண்டுத் திட்டத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளுவதற்கும் அதற்கு வேண்டிய நிதியை ஸாங்ஷன் செய்வதற்கும் அதை தாமதமில்லாமல் சீக்கிரத்தில் அமுல் நடத்துவதற்கும் வேண்டிய ஏற்பாடுகள் அல்லது நடவடிக்கைகள் சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கடைசி முறையாக விண்ணப்பித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

“சந்தர்ப்பமளித்த சர்க்காருக்கு எனது நன்றி உரித்தாகுக.”

* SRI M. S. MOGRAL:—“Mr. Deputy Speaker, I rise to support the Motion of Thanks to the Governor for his Address in which he has surveyed the important aspects of the administration of our State. Sir, his reference to the great service rendered

[Sri M. S. Mogral]

[4th December 1954]

by Sri C. Rajagopalachariar at a time when we needed his guidance is indeed very welcome. In spite of his failing health, Sri C. Rajagopalachariar shouldered the arduous task of administering the State at a critical juncture and saved our country from a catastrophe. He is an intellectual giant with profound commonsense and his contribution to the welfare of our State in its dark days will be written in letters of gold in history and will ever be gratefully remembered. May God grant him long life and sound health to guide us in all our future deliberations.

“ The Governor in his Address made reference to the district board elections. The district board elections have passed on peacefully in all the districts of the State and the masses have splendidly registered their faith in the ideals and programmes of work of the Congress Party, thanks to the inspiring leadership of Hon. Sri Kamaraj Nadar. The question of the future of the district boards should receive the immediate attention of the Government. There is general feeling that the district boards have become too unwieldy and that the taluk boards should be revived. The financial position of our district boards is very proverbial and as such, there is no justification to continue the district boards unless the Government are prepared to finance them in all their activities.

“ The Governor was pleased to refer to the irrigation facilities in our State. The irrigation facilities in the district of South Kanara are meagre and inadequate. My hon. Friend Sri Vailunkta Baliga in his brilliant speech a few minutes ago said that nobody could deny that the rivers of our district and the physical features of our countryside offered the best opportunities for implementing the irrigation projects successfully. Considering the backwardness of our district in the field of irrigation, I would request the Government to view the problem not entirely from a commercial standpoint, from the point of view of the percentage of return from the projects. In my constituency of Kasargod the construction of the Bambrana and Kotakunje dams should receive top priority in the matter of irrigation schemes. The Chief Engineer visited the site of the former and I think he will do better if he were to visit the Kotakunje dam site also. I am sure that he will be much impressed by these projects.

“ Another point of importance which the Governor has dealt with in his Address is about the National Extension Service Scheme. The object underlying the scheme is really laudable as the villagers are directly benefited by it. But, unfortunately, I am sorry to say that in some blocks the personnel in charge are unable to evoke as much enthusiasm as is necessary and I can boldly say that a misfit at the head may spoil the whole scheme. Therefore, I would suggest to the Government to relieve all those unsuitable personnel who do not feel quite at home in that department and appoint in their places persons with initiative and drive.

4th December 1954] [Sri M. S. Mogral]

“ The Governor gave us a picture of the medical aid provided to the people in the State. But as far as the rural areas are concerned, no appreciable progress has been made. The rural areas where we have the goose that lays the golden eggs are denied the elementary necessities of life and thrown to the tender mercies of Providence. I feel that the rural population may slowly move to the towns and leave the agricultural operations to people who cannot shoulder the responsibility.

“ The Governor has made reference to the Moratorium Act. Opinions are sharply divided about the continuance of this Act. In the rural areas this Act has completely crippled the credit facilities available to poor agriculturists and harmed poor ryots. It has enriched some rich people in some areas. I feel that the Government, instead of continuing this Act, will do well to bring in a legislation scaling down debts and providing for repayment in easy monthly or yearly instalments.

“ I am sorry to suggest that the Address of the Governor did not contain any reference to the South Kanara land legislation. It has disappointed not only the Members of this House hailing from South Kanara but also other responsible persons. I do not know whether it is the intention of the Government to introduce this measure only after the relations between the landlords and the tenants become very strained. There is no reason for the Government to keep the landlords and the tenants in suspense. I would urge the Government to introduce immediately a comprehensive land legislation pertaining exclusively to the district of South Kanara as the tenures there are quite different from those prevailing in the rest of the State.

“ Then, I would like to say a word about non-gazetted officers. I am sorry the Governor has not made any reference to their pitiable condition. It is too well-known that these officers are very much discontented. Discontent is writ large on their faces. A little concession shown by way of grant of educational facilities to their children and medical facilities to their families touches only the fringe of the problem. Therefore, I would suggest to the Government to increase the emoluments of the non-gazetted officers and help them to live a civilised life.

“ Thank you, Sir.”

DEPUTY SPEAKER :—“ The House will now adjourn and meet again at 11 a.m. on Monday, 6th December 1954.”

The House then adjourned .